

கம்பன்

காவியம் காட்டும் வழி

Acc.No. 45820

ஆசிரியர் தமிழ்ச்செம்மல்

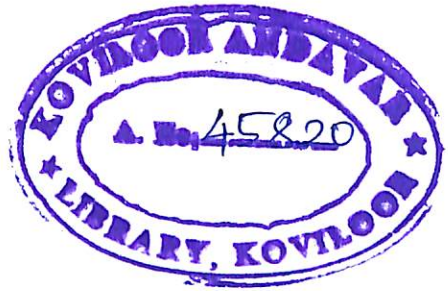
க.சுப்பையா, எம், ஏ.எம்.ஏட்.

91/1

கம்பன் காவியம் காட்டும் வழி

ஆய்வு நூல்

14 வது படைப்பு

ஆசிரியர் தமிழ்ச்செம்மல்
க.சுப்பையா, எம்.ஏ.எம்.ஏட்.

கம்பன் காவியம் காட்டும் வழி

ஆசிரியர் : தமிழ்ச்செம்மல். க.சுப்பையா

முதற் பதிப்பு : ஜூலை, 2025

உரிமை : ஆசிரியருக்கு

தொடர்புக்கு : 8903842289

நூலின் அளவு : 12 X 18 செ.மீ

பக்கங்கள் : 95

விலை : 150

நூல் வடிவமைப்பு : வா.ஸ்டாலின்

அட்டை வடிவமைப்பு : வெ.கௌரிராஜன்

வெளியீடு : விஜய் பதிப்பகம்,
9-415, பாரதி அன்பன் இல்லம்,
உச்சிப்புளி, இராமநாதபுரம் மாவட்டம்.

அணிந்துரை

“கன்னித் தமிழுக்குக்
காவிய மாளிகை கட்டி
எழுப்பியவன்.

பல்லாயிரம் வீரர்களோடு படை
எடுத்துச் சென்று
பல்லாயிரம் பேர்களைக்
கொன்று புவிச்
சக்கரவர்த்தி ஆனவர்கள் பலருண்டு..

பன்னிராயிரம்
பாடல்களால் புடை
சூழ வந்து..
பல்லாயிரம் மனங்களில் புகுந்து
கவிச்சக்கரவர்த்தி
ஆனவன் கம்பன்”

காலம் பல மறைந்தாலும்
புதுக்கோலம் சிறிதும்
குறையாமல் தமிழ்
ஞாலம் போற்றும்
வண்ணம்...
ஆலவிழுதுகள் போல்
அன்றும் இன்றும்
என்றும் காலூன்றி
நிற்கிறது என்றால்

அகவை 86 லும்

கம்பன் புகழ் பாடி

கன்னித் தமிழை

வளர்க்கும்

பாரதி அன்பர்

தமிழ்ச்செம்மல்

ஆசிரியர்

க.சுப்பையா டோன்ற

தகை சான்ற கம்பன்

அடிப்பொடிகள்..

இன்றும் இருப்பதால்

தான்...

கம்பன் எல்லோர்

மனத்திலும் அழியாத

ஓவியமாய் நல்லதொரு காவியமாக தெரிய

வருகிறான்...

படிப்பவர் மனத்தில்

எந்தப் படைப்பு பெரிய

தாக்கத்தை ஏற்படுத்துகிறதோ..

அந்தப்

படைப்பே உயர்வான

படைப்பு..

அந்த வகையில் தனது

14 வது படைப்பாக...

ஆசிரியர் திரு.க.சுப்பையாவின்

கம்பன் காவியம்

காட்டும் வழி...ஒரு

சிறந்த படைப்பாக

இருக்கும்...என உறுதி

செய்கிறேன்..

பரதனின் பண்பைக்
 கூற..குலசேகர ஆழ்வார் பாசுரத்தை
 எடுத்துக் காட்டுவதிலும்

குசன், சூனி, அனாமன்
 வீடணன், தசரதன், சடாயு மண்டோதரி மகாத்மா காந்தி..போன்ற
 பாத்திரப்படைப்புகளை
 பற்றிக் கூறும் போது
 துணைக்கு..தொல்
 காப்பியம்..புற நானூறு
 வள்ளுவன் மற்றும்
 மேலைநாட்டுக்கவிஞன்
 சேக்ஸ் பியர் நாடகங்களாகிய
 ஒத்தல்லோ
 கிங்ஸ்லியர்..மேக்பத்
 ஹாம்லெட் போன்ற
 வற்றையும் ஒப்பீடு
 செய்து கம்பனையும்
 அவனது புகழையும்
 காட்டிய முறை அருமை...
 கற்றோர் சொன்ன
 சொல்..கல்லார்க்கு
 பொருளற்றுப் போகிறது.என்பதை
 நல்ல உவமையாக
 அஞ்ஞானம் நிறைந்த
 தாடகை வதம்
 மூலம் நமக்குக் கூறும்
 விதம் அருமை...

“இன்னார்க்கு இன்னார்
 என்று எழுதி வைத்தானே தேவன் அன்று”... என்பதற்கு
 ஏற்ப...தசரதனுக்கு

மூத்த மகனாகிய இராமன் செப்ப வேண்டிய ஈமக்கடனை
 நான்காவது மகனாகிய
 சத்ருக்கணன்
 செய்கிறான்"... இது தான்..விதி..என்று கூழும் பாங்கு மிக
 அழகு...

நாடு இழந்த வந்த
 இராமனுக்கு குகன்
 தனது நாடாகிய
 சிரிங்கிபேரத்தை
 தரத் தயாராகிறான்
 எனவே குகனைச்
 சகோதரனாக்கினான்
 அது...சரி
 ஆனால் தனது சொந்த
 சகோதர்களை வதம்
 செய்து அவர்களிடம்
 நாடுகளை அபகரித்த
 வீடணன் மற்றும் சக்ரீவனையும் தன்னோடு அவர்களையும்
 சகோதரனாக்கிப் பார்க்கிறானே!...
 என்ற ஆதங்கம்
 ஆசிரியரிடம் இருப்பதும் தெரிய
 வருகிறது...
 அதனால் தான் இவரது
 ஆதங்கத்தை அறிந்த
 கம்பன்...
 குகனோடு ஐவரானோம்...என்று
 கொடுத்தவன் பெயரை
 மட்டும் போட்டு..
 பெற்றவர் பெயரைப்
 போடாமலும் விட்டு
 விட்டானோ?...
 விட்டானோ?...
 விட்டானோ?...

எழுத்தும் தெய்வம்
எழுதுகோலும் தெய்வம்...என்று
நமது மனங்களில் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கும்
மகாகவி பாரதி வழியில் வாழும்

பாரதி அன்பர்
ஆசிரியர்
திரு.க.சுப்பையாவின்
இலக்கியப் பணி சிறக்க மனம் நிறைந்த
வாழ்த்துகள்....

அன்புடன்
மருத்துவர்
இரா.குலசேகரன்

ஆய்வுரை
கம்பன் காவியம் காட்டும் வழி

புலவர் மு.அப்துல் மாலிக்

பொதுச்செயலாளர்

கலை இலக்கியக்கழகம்

இராமநாதபுரம்

அ.பே..9486275580

அன்பினால் அகிலம் ஆளலாம் எனும் கொள்கையில்
என்றும் வழுவா பாரதி அன்பர் என்ற
தமிழ்ச்செம்மல் க.சுப்பையா அவர்கள்
பலதலைமுறைகளை
நேரில்
தன் கண்களால் கண்டு இன்றும் பல்வேறு அனுபவங்களை
காவிய நிகழ்வுகளுடன்
ஒப்பிட்டு
நம்முடன் ஆய்வுப்பூர்வமாக
பகிர்ந்தளிக்கும்
ஆற்றல் பெற்றவர்.
அந்த வகையில்
தன்னுடைய வயோதிகத்தை சவாலாக்கி இன்றைய
தலைமுறைகளுக்கு
14 வது படைப்பாக
இந்த நூலை வெளியிடுவது போற்றதனுக்குறியது.

காவிய மாந்தர்களை
 தனித்தனியாக ஆய்வு செய்து சாதகங்களை மற்றும்
 பாதகங்களை இன்றைய பண்பாட்டின் நடைமுறைகளை
 சரிசெய்யும் உயரிய
 எண்ணத்தில் இந்நூலை கொண்டு
 செல்லும் விதம் அருமை,

இராமனின் பரந்துபட்ட அன்பு, தலைமைத்துவம்,
 உண்மை, நேர்மை,
 மந்திரையின் சூழ்ச்சியில்
 சிற்றன்னை கைகேயியால் அவனின் வனவாசம்
 உடன் வந்த இலக்குவனும் சீதையும்,
 குகன், சடாயு, சீதையை பிரிதல்,
 சூரபணகை, இராவணன் என்று
 பல்வேறு கதாபாத்திரங்களை
 தனித்தனியாக ஆய்வுக்கு உட்படுத்தும் விதம்
 கதைசொல்லும் பாங்கில் சிறப்பாக
 கூறப்படுகிறது,
 கம்பனை
 சேக்ஸ்பியர், காளிதாசர், போன்றவர்களோடு
 ஒப்பிடுவதுடன் மகாத்மா காந்தியின்
 சொற்களோடு பொருத்தியது புதிய நோக்காகும்.

வீடணன் அரக்க குலத்தானாக இருந்தாலும் அவனின்
 தாய்மையான அறவழி மற்றும் தன்
 அண்ணன் இராவனிடம் தான் கொண்ட கொள்கை ரீதியில்
 அறத்தை போதித்து இயலாநிலையில்
 இராமனிடம் அடைக்கலம் ஆவதும்..
 தசரதனை இழந்த நிலையில் கைகேயிக்கு பரதனும்,
 வாலியை இழந்த தாரைக்கு
 அங்கதனும் இருக்கிறனர், ஆனால் இராவணனை இழந்த

மண்டோதரிக்கு யாரும் இல்லை ஆதலாலே இராவணுடன்
உயிர்விட்டாள் என்று
ஆசிரியரின் கூற்று
ஆய்வுக்கு உரியது,

ஆண்வர்க்கம் சந்தேகம் கொண்டவர்கள் என்று சீதையை
நெருப்பில் இறங்க வைத்த இராமனை
ஆசிரியர் கூறுவதும்,
சீதையின் கற்பும் அனுமனின் சொல்லும் ஆற்றலும்,
குகன் பரதனை புகழ்ந்தவாறு வேறுயாரும் பரதனை
புகழவில்லை என்பதும்,
இறுதியில் பிறந்த சத்ருகன் சிறிதளவே பயணித்தாலும்
அவனின் சிறப்பையும் ஆய்வுக்கு கொண்டு
செல்லும் ஆசிரியரின்
பணி அளப்பெரியது.
வார்த்தையில் பிழை
இருந்தால் சரிசெய்யலாம் ஆனால் வாழ்க்கை நலமாக
கருத்தானதாக அமைய வேண்டும்
என்பதில் ஆசிரியரின் செறிவான சிந்தனை
பலருக்கும் வழிகாட்டும் என்பதில் ஐயம் இல்லை.
தமிழ்ச்செம்மல் ஐயா க.சுப்பையாவின் இப்படைப்பு
தமிழுலகில் கலங்கரை விளக்கமாக
அனைவருக்கும்
என்றும் வழிகாட்டும்...
அவர்களின் தொடர் தமிழ்ப்பணிக்கு என் நெஞ்சார்ந்த
வாழ்த்துகள்...

என்றும் அன்புடன்
புலவர் மு.அப்துல் மாலிக்,

MA.,MPhil., B.Lit.,Tpt D.Co-op

ஆசிரியர் உரை

ஆதி கவி வான்மீகி இராமாயணத்தை இனிய தமிழில் அனைவரும் கவரும் வகையில் ஆழ்ந்து கற்பதற்கு, செஞ்சொல் வடிவாய் தமிழின் நாகரிகம் அறவழி, ஒழுக்கம், பண்பாடு வீரம், காதல் ஆகிய அமைப்புடன் கம்பராமாயணத்தை என்றும் கற்பக விருட்சகம் தேன் அமுதமாகிய சொற்களின் களஞ்சியமாய் விளங்கும் மாபெரும் காவியமாகும்.

கம்பனின் காவியம் தேனினும் இனிய தெவிட்டாத அமுதத்தை என்றும் காலத்தால் அழியாதது மக்கள் மனதில் நிலைத்திருக்கும் மாபெரும் இதிகாசமாக திகழ்கின்றது எனலாம்! இக்காவியம் பன்னிரண்டாயிரம் பாடல்களைக் கொண்டு பாரெங்கும் பட்டோளி வீசி கம்பனின் புகழ் பரப்பும் நூலாகவும் மானிட வாழ்விற்கு அன்றும் இன்றும் வழிகாட்டும் வான்புகழ் வள்ளுவரின் முப்பாலுக்கு இலக்கணமாகவும் விளங்கி வருகிறது.

கவிக்கோர் சக்கரவர்த்தி கம்பன் வீட்டுக் கட்டுத்தறியும் கவி பாடும் விருந்தமேனும் வெண்பாவிற்குயர் கம்பன் என்றெல்லாம் கற்றவரும் மற்றவரும் வியந்து பாராட்டக் கூடியவர் கம்பன்நாட்டாழ்வார் ஆவார்.

கடல் போன்று விரிந்து ஆழமான கருத்துக்கள் உவமைகள் வர்ணனைகள் இயற்கை காட்சிகள் பாத்திரங்களின் அமைப்பு ஆகியவை ஒருங்கே அமைக்கப்பட்டுள்ள மகத்துவம் வாய்ந்த காவியம் ஆகும்.

இக்காவியத்தை வழிமுறை வழிமுறையாக காத்து வந்த அறிஞர் பலராவார். அத்தகைய வரிசையில் வா.வே.சு.அய்யர், டாக்டர் சாமிநாத அய்யர், நாமக்கல் கவிஞர் ராமலிங்க பிள்ளை, இராகவா ஐயங்கார், ஐஸ்டில் முகமது இஸ்மாயில்.

முதறிஞர் இராஜாஜி. கவிமணி தேசிய விநாயகம் பிள்ளை போன்ற மாபெரும் மேதைகள் குறிப்பிட்டுத்தக்கவர் ஆவர்!

தமிழக மக்களுக்கு கம்பன் யார் ?என்ற வினாவிற்கு முதன் முதலில் நன்கு அறிமுகப்படுத்திய பெருமை மாமேதை குற்றால கவிஞர் ரசிகமணி, டி.கே.சி அவர்களையே குறிப்பிடலாம் அதற்கு பிறகு தமிழகத்தில் இன்றைய நாளில் காரைக்குடி கம்பன் கழகம் தொடங்கி இராமநாதபுரம் மாவட்டம் கம்பன் கழகம் முதல் அனைத்து மாவட்டங்களிலும் கம்பனின் புகழ் நிலைத்து வருவது மிகவும் போற்றி வணங்குவதற்குரியதாகும்!

மானுட இராமனை வானுறையும் தெய்வ நிலைக்கு உயர்த்திய கம்பன் இறைவன் திருமுன் அனைத்து உயிர்களும் சமம் என்ற வாழ்க்கை தத்துவத்தை உயர் சமத்துவத்தை தான் காவியம் முழுவதும் நெருக நிலைநாட்டி விடுகிறான் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது

“எல்லாரும் ஓர் குலம் எல்லாரும் ஓரினம்”- என்ற சமத்துவ கீதத்தை பாடுவதற்கு பாரதிக்கு அடியெடுத்து கொடுத்தவன் கம்பனே ஆவான் என்ற பெருமைக்குரியவன்!

வரும் புதிய பாரதத்தை படைக்கவிருக்கும் இன்றைய தலைமுறையினர் இலக்கிய நயம் கொண்ட சான்றோர். அறிஞர் பெருமக்கள், ஆசிரியர், மாணவர்கள், தமிழ் ஆர்வலர்கள் அனைவரும் ஆர்வமுடன் நூலை படித்து பெரிதும் வரவேற்பார்கள் என உறுதியுடன் நம்புகிறேன்! வாழ்க கம்பன் புகழ்! வளர்க கம்பன் காவியம்!

“படைப்பாளர்களை பாராட்டுவோம்”! எழுத்தும் தெய்வம்!

எழுதுகோலும் தெய்வம்! எல்லாம் தெய்வமாகும்! என்பதை
உணர்வீர்!!

என்றும் இறையன்புடன்,

க. சுப்பையா

(பாரதி அன்பன்)

தலைவர், கலை இலக்கிய கழகம்

இராமநாதபுரம் மாவட்டம்.

நன்றி!!

வாழ்க வளமுடன்

நலமுடன்

உச்சிப்புளி

14.06.2025

'கம்பன் காவியம் காட்டும் வழி'!

(ஆய்வு நூல்)

நூலாசிரியர் வாழ்க்கை சிறப்புகள்:

இயற்பெயர் : க.சுப்பையா

புனைப்பெயர் : பாரதி அன்பன்

தந்தை : தெய்வதிரு.கருப்பையாயாதவ்

(திண்ணைப்பள்ளி ஆசிரியர்)

தாய் : தெய்வதிருமதி க.சிங்கம்மாள்

பிறந்த ஊர் : பெரிய நாகலாபுரம்- புதுப்பட்டி கிராமம் ,

பாரதி பிறந்த மண் எட்டயபுரம் ஜமீன், விளாத்திகுளம்-
தூத்துக்குடி மாவட்டம்.

பிறந்தநாள் : 09.10.1939 (வயது 86)

கல்வித்தகுதி : எம்.ஏ., எம்.எட்., பி.லிட்(தமிழ்) ஆசிரியர்

பணி நிறைவு நாள்: 31.05.1988

பணியாற்றிய காலம் : கடந்த 01.08.1961 முதல் 31.05.1998 வரை 37 ஆண்டுகள் அரசு தொடக்கப்பள்ளி, நடுநிலைப்பள்ளி ஆகியவற்றில் தலைமை ஆசிரியராக பணியாற்றியுள்ளார். மேலும் 1986 முதல் 1998 வரை அரசு உயர்நிலைப் பள்ளியில் தமிழ் ஆசிரியராக பணிபுரிந்து தமிழ் மொழிக்கு சிறப்புடன் சேவை செய்துள்ளார். பின் “பணி நிறைவுக்கு பின் “கம்பன் ஒரு ஒப்பீடு” (ஆய்வு நூல்) தமிழில் எழுதியமைக்கு 1987 இல் கௌரவ டாக்டர் பட்டம் பெறப்பட்டது. கல்வி சம்பந்தமான நாடக நூல்கள் பல வசனங்கள் மாணவர்கள் அறிவித் திறமைக்கு ஏற்ப எழுதியது பெருமைக்குரியதாகும். சென்னை பார்த்தசாரதி பல்கலைக்கழகம் (தனியார்) இவர் எழுதிய முக்கிய மூன்று நாடக நூல்களுக்கும் கலாரத்தினம் என்ற பட்டம் வழங்கி சான்று வழங்கப்பட்டது.

அவை:

1. அன்பு வழி (காந்திய வழி) (பள்ளி மாணவர்களுக்கு)
2. அன்பு பரிசு (சீர்திருத்த நாடகம்)
2. இன்ப வாழ்வு (சமூக சீர்திருத்தம்) (பொதுமக்களுக்கு) பணி நிறைவுக்குப் பின் வகித்த முக்கிய பதவிகள்: 1. இராமநாதபுரம் எல்.ஐ.சி கிளையில் 1998 முதல் தற்போது வரை முகவர் பணியில் தொடர்ந்து பணியாற்றி வருகிறார். 2. கிளை தலைவர் எல்.ஐ.சி (லிகாய்) முகவர் சங்கம் இவர் தலைமையில் 15 கிளை மாநாடுகள் நடைபெற்று உள்ளது.
3. செயல் தலைவர் எல்.ஐ.சி (லிகாய்) மதுரை கோட்டம்
4. நிறுவனர் தலைவர் இராமநாதபுரம் கலை இலக்கிய கழகம்
5. தலைவர் தமிழ்நாடு முற்போக்கு எழுத்தாளர் கலைஞர் சங்கம் மண்டபம் வட்டாரம்
6. சமூக இலக்கிய பேரவை நிறுவனர் தலைவர் உச்சிப்புளி இராமநாதபுரம் மாவட்டம்.

இவர் பெற்றுள்ள விருதுகள் : (நான்கு)

1. 19.02.2019 தமிழக அரசின் தமிழ் செம்மல் விருது
2. மொழி காவலர் விருது (27.07.2019) தஞ்சாவூர் தமிழ் தாய் அறக்கட்டளை
3. இராமநாதபுரம் மாவட்டம் நூலகரால் வழங்கிய சிறப்பு பட்டம் தமிழ்ப் பணி செம்மல்
4. இராமநாதபுரம் மாவட்டம் முகவை முத்தமிழ் மன்றம் “முத்தமிழ் சேவை” விருது

நூல் ஆசிரியர் : குடும்பம் உறவுமுறை

க.சுப்பையா அவர்களின் துணைவியார் திருமதி. பார்வதி இராமானுஜம் (ஆசிரியை பணி நிறைவு) (வயது 86) இவருக்கு ஒரு புதல்வன் இரண்டு புதல்விகள் உள்ளனர்.

1. மூத்த மகள் பெயர்: திருமதி. நம்பு ராமேசுவரி க.பெ.சந்தனகுமார்
2. மகன் பெயர்: திரு.சு.கல்யாண விநாயக குமார் முதுகலைப் பொருளாதாரம் பட்டதாரி ஆசிரியர் திருநெல்வேலி மாவட்டம் மனைவி : திருமதி.க.சண்முகசுந்தரி
3. இளைய மகள் திருமதி.ப.விஜயசுந்தரி க.பெ பழனிச்சாமி

“உலகை கலை இலக்கியத்தால் உயர்த்துவோம்”!

வாழ்வது ஒருமுறை மட்டுமே!

வாழ்த்தட்டும் தலைமுறை!

வாழ்க வளமுடன் நலமுடன் வணக்கம்!!

ஆசிரியர் எழுதிய நூல்களின் பெயர்: (வீவரம்)

1. அறிவியல் வளர்த்த அறிஞர்கள் (வரலாறு)
2. கம்பன் ஓர் ஒப்பீடு (ஆய்வு நூல்)
3. உறுதி கொண்ட நெஞ்சினாய் வா..! (ஆய்வு கட்டுரை)
4. வாழ்வை வளம் பெறச் செய்வோம்..! (இலக்கியம்)
5. அருள் தரும் முருகா! (பக்தி இலக்கியம்)
6. அகில உலக ஞானி அப்துல் கலாம் (ஆய்வு நூல்)
7. பெண்மையைப் போற்றுவோம்! (அரசியல், ஆன்மிகம், இலக்கியம்)
8. அருள்தரும் ஆயிரத்தம்மன் (பக்தி இலக்கியம்)
9. எல்.ஐ.சி தினம் செப்டம்பர் முதல் தேதி 2018 (சிறப்பு மலர்)
10. தடைகளை தாண்டி வா! (விழிப்புணர்வு நூல்)
11. முத்தமிழில் நாடகக்கலை! (ஆய்வு நூல்)
12. கலை இலக்கிய கழக சிறப்பு மலர் (2022 ஆம் ஆண்டு) இராமநாதபுரம் மாவட்டம்
13. பாரதமே விழித்தெழு! (விழிப்புணர்வு நூல்)

வெளியீடு:

விஜய் பதிப்பகம்

9/415, உச்சிப்புளி - 623534

இராமநாதபுரம் மாவட்டம்.

அலைபேசி எண் :

8903842289, 8838932517

“என்னை இறைவன் நன்றாகப் படைத்தனன் தன்னை நன்றாக தமிழ் செய்யுமாறு”! - திருமுல் திருமந்திர வாக்கு

ஆயக்கலைகள் அறுபத்து நான்கையும் நாம் போற்றி

வாழ்வில் பல சாதனைகள் படைப்போம் !

உலகை முத்தமிழால் உயர்த்துவோம்!

வாழ்க தமிழ்! வளர்க கலை! வணக்கம்!

(ஆசிரியர் - பாரதி அன்பன்)

நன்றியுரை

'நல்லார்கள் தம்மை நலம்புரிந்து காத்தற்கும்
பொல்லாரைப் பொன்றுநெறி போக்கற்கும் சொல்லாரு
முந்தை யற நாட்ட முய்த்தற்கு நான் பிறப்பேன்
எந்தையும் தோறு ம்சைந்து" - பகவத்கீதை

கம்பர் தாம் பாடிய இராமகாதையில் இராமபிரானுக்கு
இறுதியில் மணிமகுடம் சூட்டும்போது திருவெண்ணெய்
நல்லூர் சடையப்ப வள்ளல் பால்கொண்ட பெருமையை தம்
நன்றிக்கடனாகப் போற்றுகின்றார்.

மேலும் ஆயிரம் பாடலுக்கு ஒரு பாடலில் அவரின்
திருப்பெயரைக் குறிப்பிடுகின்றார். ஆயிரத்தில் ஒருவராக மதிப்பீடு
செய்து வாழ்த்துகின்றார் என்பது சிறப்பாகும்.

என் வாழ்வின் இளமைப் பருவத்தில் கல்வி கற்பதற்கு
ஆக்கமும் ஊக்கமும் நல்கியதோடு, கம்பன் காவியத்தின்
மகத்துவத்தை எடுத்துக் கூறி, எனக்கு மிகவும் உறுதுணையாக
நின்ற, திருநெல்வேலி மாவட்டம் வீரவநல்லூர் ராமபக்தர் அமரர்
நம்பிதாஸ் அவர்களின் பாத அடிகளில் வீழ்ந்து வணங்கி
இக்காப்பியத்தை காணிக்கையாக்குகின்றேன்.

இக்காவியத்திற்கு கவிதை வடிவில் மிக அற்புதமாக
அழகு தமிழில் அணிந்துரை வழங்கிய இராமநாதபுரம்
மருத்துவமாமணி, மதிப்புமிகு, அறிஞர், மருத்துவர் திரு.
குலசேகரன் அய்யா அவர்கட்கு என் இரு கரங்குவித்து
வாழ்த்தி வணங்குகின்றேன்! நெஞ்சார்ந்த நன்றி!

இவ் ஆய்வு நூலினை மதி நுட்பத்துடன் ஆய்வு செய்து ஆய்வுரை வழங்கிய இராமநாதபுரம் மாவட்டம் கலை இலக்கியக் கழகத்தின் பொதுச்செயலாளர் மதிப்புமிகு புலவர் திரு.மு.அப்துல் மாலிக் அவர்களுக்கு என் இதயபூர்வமான நல்வாழ்த்துக்கள்! பாராட்டுக்கள்! மிக்க நன்றி!

இந்நூல் மேலும் ஓர் மகுடம் சூட்டுவதற்கு சிறந்த முறையில் சிறப்புடன் உட்பிரிவுகள், தலைப்புகள், மற்றும் தொகுப்புகளை தொடர்ந்து மேற்பார்வை செய்தது கடந்த ஆறு மாத காலமாக கடின உழைப்பில் வெளியீடு செய்வதற்கு உதவிய பேராசிரியர் மதிப்புமிகு வா.ஸ்டாலின் அவர்கட்கும், அச்ச வடிவம் கருத்து அட்டைப்படம் ஆகியவற்றை நல்ல முறையில் அமைத்துக் கொடுத்த அன்பர் வெ.கௌரிராஜன் அவர்களுக்கும் எனது இதயப் பூர்வமான வாழ்த்துக்கள்! நன்றி!

வணக்கம்!

இவண்.
என்றும் இறையன்புடன்,
ஆசிரியர். க. சுப்பையா,
(பாரதி அன்பன்)

உச்சிப்புளி,
07-07-2025

“உலகம் உள்ளவரை கம்பன் காவியம் நிலைத்து நிற்கும்!
அது காலத்தால் அழியாது!”

வாழ்க கம்பன் புகழ்!
வளர்க கம்பன் காவியம்!

'கம்பன் காவியம் காட்டும் வழி'! (ஆய்வு நூல்)

முதற்பகுதி

உட் தலைப்புகள்:

1. காவிய அரங்கேற்றம்
2. தமிழ் மொழிக்குக் "கதி"
3. காவியம்,காட்டும் சமத்துவம், சகோதரத்துவம், சுதந்திரம் .
- 4."வாலி வதை" - ஓர் ஆய்வு
- 5.கம்பன் காவியத்தில் சூனியும் ,ஆங்கில காவியத்தில் மீல்தனும்
- 6.மக்கள் மனதில் அழியா காவியம்
- 7.இரு மேதைகளின் படைப்புத்திறன்

இரண்டாம் பகுதி

- 9.வேடர் குலத் தலைவன் -சூகனின் பெருமை
- 10.அயோத்திய காண்டம் அவலச்சுவை
- 11.தசரனுக்கு ஈமக்கடன் இளவல் சத்ருக்கள்
- 12.சுந்தர காண்டத்தின் நாயகன்,அனுமன்
- 13.விடணன் செய்த அறச்செயல்
- 14.கம்பரும் ஷேக்ஸ்பியரும்
- 15.கம்பரும் தேசப்பிதா காந்தியடிகளும்
- 16.தியாகச் செம்மல் கமுகரசன், சடாயு
- 17.கம்ப நாட்டாழ்வரின்- காவியத்திறன்
- 18.இராவணுடைய இலங்கை மாநகரம்
- 19.கம்பன் காவியத்தில், மண்டோதரி புலம்பல்
- 20.கணவனை இழந்த பெருமைக்குரிய கோசலையின் நிலை
- 21.சூரியன் சந்திரன் தோற்றம்
- 22.கம்பரது படைப்பில் காணப்படும் உவமைகள்
- 23.கம்பரும் வால்மீகியும் ஒற்றுமை வேற்றுமை (ஓர் ஆய்வு)
- 24.தெய்வத்தின் அவதாரம்
- 25.கம்பரின் காப்பியம்- முத்தமிழுக்கு வழிகாட்டி
- 26.மகளிர் செல்வாக்கு (அன்றைய நிலை)
- 27.பழமையும் புதுமையும்- சமுதாய சூழ்நிலை
- 28.நிறைவுரை

கலை இலக்கியக் கழகம் இராமநாதபுரம் மாவட்டம்

2025 ஆம் ஆண்டிற்கான புதிய நிர்வாகிகள்

நிறுவனர், தலைவர்: தமிழ்ச்செம்மல்.க.சுப்பையா

பொதுச்செயலாளர்: புலவர்.மு.அப்துல் மாலிக்

பொருளாளர்: ஆசிரியை.காளீஸ்வரி சுருமார்

கௌரவத் தலைவர்: முகவைக் கவிஞர்.மான்னுடப்பிரியன்

துணைத் தலைவர்: தமிழ்ச்செம்மல்.கவிஞர்.தஸ்லீம் கானா

துணைத்தலைவர்: தமிழ்ச்செம்மல்கவிஞர்

செ.மாணிக்கவாசகம்

இணைச் செயலாளர்: முகவை.மு.வையச்சாமி

துணைச் செயலாளர்: கவிஞர். பெ.சுமரன்.

மகளிரணி நிர்வாகிகள் :

தலைவி: கவிதாயிளி.கவிதா சுதீரசன்

செயலாளர்: நல்லாசிரியை தமிழரச் உதயக்குமார்

துணைத் தலைவி: பரமேசுவரி தமிழ்வாணன் ஆசிரியை

துணைச் செயலாளர்: இளமத் பானுகோபன்

பிரதான ஆலோசகர்கள் :

அரிமா.சு.விவேகானந்தன்

முகவை. P.A.பெருமாள்

கவிஞர். கு.ரா.

பேராசிரியர் வா.ஸ்டாலின்

முனைவர். பாலமுருகன் பேராசிரியர்

தமிழ் ஆர்வலர் இரா.தீபன் சக்கரவர்த்தி

“உலகை கலை இலக்கியத்தால் உயர்த்துவோம்!”

“வாழ்வது ஒரு முறை! வாழ்த்தட்டும் தலைமுறை!!”

வாழ்க வளமுடன் நலமுடன்!

**க.சுப்பையா நிறுவனர் - தலைவர் கலை இலக்கியக் கழகம்
இராமநாதபுரம்.**

இராமாயணத்தை படிக்க செய்து கேட்பது பெரும் புண்ணியம் என்று கருதப்பட்டது. இந்த நூல் அறிமுகப் பாட்டில், சேவகன் சீர்கேளாத செவி என்ன “செவியே” என்றுதான் இருக்கின்றதேயன்றி, கல்லாத மனிதன் என்ன மனிதன் என்று இல்லை. மனிதனுக்கு அறிவுண்டாக “கல்வி” “கேள்வி” என்ற இரண்டு வழிகள் உள்ளன. அவற்றில், கல்வி இல்லாவிட்டாலும், வெறும் கல்வியினால் மட்டுமே அறிவை பெறலாம். அதனால்தான் “கற்றிலனாயினும் கேட்க” என சொல்லப்பட்டது.

வடமொழியில் வால்மீகி இராமாயணம் இருப்பது பற்றி மிகப் பெரும்பாலும் தமிழர்கள் அந்த காலத்தில் அறியவில்லை. மேலும் வடமொழி பற்றிய அறிவும் அவர்களுக்கு அறிய வாய்ப்பில்லை. அதனால் இராமாயணத்தை அக்காலத்து தமிழ் மக்கள் கேட்டு தான் அனுபவிக்க முடியும். அதனால்தான் “கேளாத செவி என்ன செவியே” என்று “கேட்டல்” வற்புறுத்தப்பட்டது.

கம்பர் வாழ்ந்த காலத்திலும் இராமாயணத்தை வடமொழி கற்றவர்கள் படித்து தமிழில் பொருள் சொல்வதைக் கேட்டு தான் தமிழ் மக்கள் அனுபவித்தார்கள். கம்பர் தமிழ் மொழியிலும், வட மொழியிலும் நிகரற்ற பண்டிதர் இரண்டு மொழிகளும் இருந்த எல்லா சிறந்த நூல்களையும் கற்றுணர்ந்தார். வடமொழியினுள் வேதங்கள், புராணங்கள், சாஸ்திரங்கள், இதிகாசங்கள், பாகவதம், பக்தவிஜயம், பகவத் கீதை முதலான எல்லாவற்றையும் ஆராய்ந்தவர் என்பதை அவர் இயற்றிய காவியம் நமக்கு மிகத் தெளிவாக காட்டுகின்றது.

கல்வியிற் பெரியவர் என்றும் கற்றவர் போற்றும் கம்பர் தமிழ் மக்கள் அவ்வளவு பக்தியுடன் பாராட்டி வந்த இராமகாதை தமிழிலேயே இருந்தால்தான் நல்லது என்று தீர்மானித்தார். அந்த தீர்மானம் அவராகவே செய்து கொண்டதோ அல்லது சடையப்ப வள்ளல் கேட்டுக் கொண்டதற்கு இணங்க செய்யப்பட்டதோ என்று உண்மை அறிவதற்கான ஆதாரங்கள் அகப்படவேயில்லை எனக் குறிப்பிடப்படுகிறது.

கம்பன் காவியம் காட்டும் வழி

உலக மகா இலக்கியங்களில் ஒப்பரிய காவியத்தை இயற்றிய கம்பன் என்றொரு மானிடன் வாழ்ந்த வரலாறு நமக்கு கிடைக்கவேயில்லை. கர்ண பரம்பரை பற்றிய வரலாறு என்று சொல்லிக்கொள்ள ஏதுமில்லை. "கம்பர்" என்ற பெயரைக் கூட ஏற்பதற்கு இயற்பெயராகக் தெரியவில்லை என்பதாகும்.

அது எப்படி இருந்தாலும் கம்பரின் உள்ளத்தில் ஆழ்ந்த தீர்மானத்தை அவர் தந்த காவியம் காட்டுகின்றது. இராமாயணம் தமிழில் இயற்றி வேண்டுமென்று எண்ணிய கம்பர் வால்மீகு இராமாயணத்தை மிகவும் நுணுக்கமாக ஆராய்ந்தார்.

அப்படி ஆராய்ந்த போது வால்மீகி இராமாயணத்தில் முன்னுக்குப் பின் முரணாக கருத்துகளும் கதாபாத்திரங்களில் குணகேடுகளும் படிக்கும்போது கூச்சமுண்டாக்கக்கதாகவும், பிறருக்கு எடுத்து சொல்ல தகாதனவுமான சிற்றின்ப் பேச்சுகளும் இருப்பதை கண்ட கம்பர் அவைகளால் இராமாயணத்தை பெருமை மங்கி விடுகிறதே என்பதை உணர்ந்தார்.

வால்மீகி இராமாயணத்தில் உள்ள குறைகள் எந்த உயர்ந்த ஒழுக்கங்களை மனித சமுதாயத்திற்கு புகட்ட வேண்டுமென்ற நோக்கத்துடன் வால்மீகி முனிவர் இராமாயணத்தை இயற்றினாரோ அந்த நோக்கத்தை கெடுத்து விடுகின்றது என்று அப்படிப்பட்ட குற்றங்களை எல்லாம் தவிர்த்து மட்டுமின்றி குணங்களை அதிகப்படுத்தி பாத்திரங்களை பரிசுப்படுத்தியிருக்கின்றார். அதனால் கம்பர் இயற்றிய காவியம் தொட்ட இடமெல்லாம் தெய்வபக்தியை ஊட்டுவதால் பரவசப்படுத்தி மனித பண்புகளை மறவாதிருக்க அறிவொழுக்கங்களை நமக்கு அறிவுறுத்துகின்றது.

கம்பர் படைத்திருக்கும் மாற்றங்கள் வெறும் கால வேறுபாட்டின் காரணத்தால் செய்யப்பட்டவையல்ல. வால்மீகி தாம் இயற்றிய காவிய காலம் வேறு. இருவரும் தாங்கள் வாழ்ந்திருந்த காலங்களில் காலத்திற்கு ஏற்றவாறு மாற்றிக் கொண்டுள்ளனர்.

க.சுப்பையா

அதனால் அதையும் இதையும் ஒப்பிட்டு பார்க்க கூடாது என்று சொல்லப்படுகிறது. அப்படி சொல்வது கம்பருக்கு. அநீதி செய்த செயல் ஆகும்.

மனிதனுடைய உடை, உணவு, இருப்பிடம், சமுதாய பழக்கவழக்கங்கள், சடங்குகள், அரசியல் சட்ட திட்டங்கள், ஆயுதங்கள் வாகனங்கள், ஆபரணங்கள் முதலியவைகள் தாம் காலப்போக்கால் மாறுமேயல்லாமல், நற்குணமாகிய தாம்ங்கள் ஒருபோதும் மாறுவதில்லை மாறப்போவதும் இல்லை! பஞ்சபூதங்களின் தத்துவம் அவற்றின் ஆதியாகவுள்ள பரம்பொருள்களின் தத்துவம் முதலிய நித்தியமான சத்தியங்கள் மனிதனுக்கு நினைப்பூட்டிக் கொண்டிருக்கவே அமைந்துள்ளன.

வேதங்கள், கீதை போன்ற நூல்கள் அந்த நூல்களில் உள்ள சத்தியங்களை அடிப்படையாகக் கொண்டுதான் வால்மீகி முனிவர் இராமாயணத்தை ஆரம்பித்திருக்கின்றார். கம்பரும் இவரைப் போன்றே அதே வேத நூல்களை ஆதாரமாகக் கொண்டுதான் தமது காவியத்தைப் படைத்துள்ளார். என்று உறுதியுடன் கூறலாம்.

எனவே இரு மேதைகளும் வாழ்ந்த காலத்திற்கு ஏற்ப காவியத்தை படைத்துள்ளார்கள் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது! கம்பனின் காவியம் படைப்பு தமிழகத்தின் நாகரிக முறையில் அன்றும் இன்றும் போற்றுப்பட்டு வருகிறது என்பதாகும்.

கம்பன் காவியம் காட்டும் வழி

வேடர் குலத் தலைவன்-குகனின் பெருமை:

தலைவன் எந்த அளவிற்கு இன்றியமையாதவனோ அவனை காட்டிலும் “தொண்டன்” உயர்ந்தவன் என்பதே வைணவ சமயத்தின் கொள்கையாகும்.

குலசேகர ஆழ்வார் திருப்பாசரம் ஒன்றில் “திருமாலின் அடியவர்களால் மிதியுண்ட சேற்றினைத் தனக்கு திருவரங்கத்தில் இட்டுக் கொள்ளும் நாள் எந்நாளோ? அந்நாளே பொன்னாள்” என்று பாடியுள்ளார். இராமனை காட்டிலும் அனுமனையும், குகனையும் தொண்டின் அடிப்படையில் உயர்ந்தவர்களாக கம்பர் காட்டியுள்ளார். என்பது மிகவும் பாராட்டுக்குரியது

சிறப்பாக அவ்வாறு கூறினாலும் “இராமனே காப்பிய தலைவன்” என்பதை கம்பர் வாய்ப்பு நேர்கின்ற போதெல்லாம் வலியுறுத்த தவறவில்லை! இராமன், பரதன் ஆகியோரின் பெருமையை உயர்த்திக் காட்டவே குகன் என்ற பாத்திரத்தை படைப்பதைப் புலவர் படைத்துள்ளார்.

கண்ணகியின் பெருமையை கவுந்தியடிகளும், கோவலன் பெருமையை மாடலனும் சிலப்பதிகாரம் விளக்குவது போல், பரதனின் பெருமையை உணர்ந்த கம்பர் குகனை படைத்ததென்றும் கொள்ளலாம். இராமனுடைய உயர்வை குகன் உணர்த்தினாலும் பரதனை மட்டும் உயர்த்தவே புலவர் குகனை பயன்படுத்திக் கொண்டுள்ளார் என்பது அறிய முடிகிறது.

பரதன் வருகை:

குகன், பரதன் வருகை கண்டு சீற்றம் கொண்டான் என்பது உண்மையே. ஆனால் அச்சீற்றம் தன்னலமற்றதாகும்! முறையாக கிடைக்க வேண்டிய அரசு இராமனுக்கு கிடைக்கவில்லையே என்ற வருத்தம் தான் அவற்றை சீற்றங் கொள்ள செய்கிறது. எனவே அவன் தனக்காக வருந்தாமல் தகுதி உள்ள தலைவன் ஒருவனுக்காக சீற்றம் கொண்டமையால் அச்சீற்றம் அவன் பண்பாட்டிற்கு களங்கத்தை ஏற்படுத்தாது.

சங்க இலக்கியங்களில் தலையாலங்கானத்துச் செருவென்ற நெடுஞ்செழியன், சோழன் நலங்கிள்ளி .நல்லுருத்திறன் போன்ற வஞ்சினத்தை போல் அவனுடைய குழரையும் இருக்க காணலாம்.

சங்க இலக்கியத்தின் சாரம் கம்பர் உடையதே யாகும். எனவே, தான் புறநானூற்றுப் பாடல்கள் பலவற்றின் மாற்று வடிவங்களாகவே அவருடைய பாடல்களில் பல திகழ்வதைக் காணலாம்.

“ஆயிரம் இராமர் நின்கேள் ஆவரோ தெரிவினம்மா” என்ற தொடரைக் கொண்டு குகன் எளிதில் மாறுபடும் தன்மையன் என்று சிலர் வாதிடுவர். ஆனால் இலக்கண, இலக்கிய மரபுகளை முறையாக அறிந்தோர் இம்மாயத்திற்கு ஆளாக மாட்டார் என உறுதியாக கூறலாம்!

“உயர்ந்ததன் மேற்றே உள்ளுங்காலை” என்பது தொல்காப்பியம் நூற்பாவாகும். அதன்படி உவமை உயர்த்தும் உவமிக்கப்படும் பொருள் தாழ்ந்தும் வருதல் வேண்டும் என்பது மரபு ஆகும்.

கம்பன் காவியம் காட்டும் வழி

“புலி போல பாய்ந்தான்” என்று கூறுவதற்குப் பதிலாக
“பூனை போலப் பாய்ந்தான்” என்று கூறுவது முறையாகாது!.

அதுபோன்று பரதனுடைய உயர்வுக்கு உவமை
கூற வேண்டுமானால் இராமனைத் தவிர வேறு எவரையும்
கூற இயலாது! உவமையாகிய இராமன் உயர்ந்தும் பரதன்
அவனினும் தாழ்ந்தும் இருப்பதை கண்கூடாகக் கூற இயலாது!
இதிலிருந்து குகன் தெளிந்த அறிவினன் என்பது புலப்படும்!

இராமனுடைய தலைமையை அவன் ஒப்புக்கொள்ளினும்
பரதனுடைய மேன்மையே எடுத்துரைப்பதையே நோக்கமாகக்
கொண்டுள்ளான். மந்தரையோ, தயரதனோ, வாலியோ,
பிறப்படைப்புக்களோ பரதனை பற்றி உயர்வாக கூறினாலும் குகன்
அளவிற்கு எவரும் உயர்த்தி கூறவில்லை. புலவர் தன் குறிக்கோள்
நிறைவேறியதும் குகனை அயோத்தியா காண்டத்தோடு
நிறுத்தி மீண்டும் யுத்த காண்டத்தில் புட்ப விமானத்தில்
அயோத்தியத்துக்கு செல்வதாக மட்டும் எடுத்துரைத்துள்ளார்.

“பிறப்போக்கும் எல்லா உயிருக்கும் சிறப்பொவ்வா செய்
தொழில் வேற்றுமையான்”

- என்ற குறளுக்கு விளக்கமாக குகன் விளங்க காணலாம்.

சுகீவனிடத்து ஓர் உதவியை நாடி அவனோடு
அறுவரானதையும், வீடனிடத்துப் பகைவனைப் பற்றிய பல
செய்திகள் அறிந்து கொள்வதற்காக எழுவர் ஆனதாகவும்
காரணம் கற்பித்து இராமனை குறை கூறுபவர்கள் குகனைப்
பொறுத்தவரையில் அவ்வாறு கூறவியலாது.

குகனுடைய அன்பு ஒன்றுக்காகவே இராமன்
அடிபணிந்தான் என்பது தெற்றென விளங்குகிறது!

வாலியைக் கொன்று சக்ரீவனுக்கு கீட்கிந்தையை நல்கினான். எனவே சக்ரீவனும் வீடனும் கைம்மாறு கருதியவர்கள் அல்லது கைமாறு பெற்றவர்கள் என்றிடில் தவறாகாது! ஆனால் குகன் இராமனிடத்து எவ்வித கைமாறும் எதிர்பார்க்கவில்லை. இராமனுக்கு அவன் செய்த சிறு உதவி செய்யாமற் செய்த உதவிக்கும், அதற்கு இணையாக வையகத்தையும், விமானத்தையும் வழங்கினாலும் தகும்!

இப்படியாக எல்லா வகையிலும் குகனை ஒரு தூய்மையான படைப்பாகவோ கம்பர் தம் காவியத்தை நமக்கு காட்டுகின்றார்.

இரண்டு படலங்களில் மட்டும் வந்து போனாலும் அவன் படிப்போரின் உள்ளத்தில் நிலைத்த ஓரிடத்தை பெறுவான் என்பதை எவரும் மறுக்க இயலாது. என்பதை நாம் அறிய முடிகிறது.

கம்பன் காவியத்தில் வேடர்குலத்தில் பிறந்த குகனுடைய “அன்பு” என்ற குணம், எல்லோராலும் ஏற்று போற்றப்பட்டு வருவதாக அவனுடைய பாத்திரப்படைப்பு மிகவும் பெருமைக்குரியது! ஆகும் என்பார்.

அயோத்தியா காண்டம் - அவலச்சுவை

கம்பர் நாட்டில் வழங்கி வந்த கவிதைகளின் தொகுப்பிற்கு இலக்கிய வடிவம் தரவிழைந்து அதில் வெற்றியும் பெற்றுள்ளனர். புருட்டார்க் எழுதிய வரலாற்றை அடிப்படையாகக் கொண்டே சேக்ஸ்பியர் சில நாடகங்களை எழுதினாலும் அவருடைய வெளிப்படுத்தும் திறத்தினால் அவ்வரலாறு நிகழ்ச்சிகள் இலக்கிய சுவையும் பெறுகின்றன என்பது வெள்ளிடை மழையாகும்!

கம்பர் வாங்கரும் பரதன் நான்கும் வகுத்த வான்மீகியினின்றும் ஆழ்வார் பெருமக்களின் திருப்பாசரங்களில் இருந்தும், இராமகாதையே யாத்திருத்தாலும் தம் புலமைத் திறத்தினை நூல் முழுமையும் வெளிப்படுத்தி தமிழ் மரபிற்கேற்ற முறையில் காவியம் செய்திருக்கின்றனர்.

மேலைநாட்டார் கருத்துப்படி காவியத்தலைவன் தன்னிடத்திலுள்ள மாற்ற முடியாத இயல்புகள் காரணமாக துன்புறல் வேண்டும் என்று இலக்கணம் கூறுவர்.

பிராட்லீ அவர்கள் அம்முறையில் செகப்பிரியரின் நாடகங்களை ஆய்ந்து, ஒதெல்லா, கிங்லியர், மேக்பத் ஹாம்லெட் ஆகியோரைக் காப்பிய தலைவர்களாக மதிப்பிடுகின்றனர். ஆனால் தமிழ் மரபு படி காவியத்தலைவன் தன்நிகர் இல்லா தலைவானாக இருந்ததோடு, தெய்வப் பண்புகள் வாய்ந்தவனாகவும் காட்டப் பெறல் வேண்டுமென்று உரைப்பார்.

கம்பர் இராமனை கடவுளின் அவதாரமாகவே காட்டுகின்றார். அயோத்தியா காண்டத்தை அவல காண்டமாக உரைப்பதின் நோக்கம் இராமனுக்கு ஏற்பட்ட வினையை எண்ணி மற்றவர்கள் வருந்துவதாக அமைந்திருக்கின்றார்.

க.சுப்பையா

இராமனே அடியொற்றிக் காவியம் தொடர்வதால் இராமனோடு தொடர்புடையவர்கள் கொண்ட துன்பத்தை ஆசிரியர் உரைக்கின்றார் என்றே கொள்ள வேண்டும்.

இராமனைப் பெற்ற தயரதன் மிகுதியாக வருந்துகின்றான். தயரதன் வருந்ததற்காக கோசலை துன்புறுகின்றாள். இராமன் காடு செல்வது குறித்து கூட அவள் பெரிதும் வருந்தவில்லை! ஏனெனில் நால்வர்க்கும் வேற்றுமை மாற்றியவள் அவள். அயோத்திய மாநகரம் மக்கள் துன்பத்தையும் எடுத்துரைக்கின்றார். வேடர் குலத்தில் தோன்றினாலும் தன்னுடைய அன்பில் திறத்தால் இராமனால் உடன்பிறப்பாக ஏற்க பெறும் வேற்றுடையவன் குகன். அவனும் இராமன் மீது கொண்ட பற்றினால் கலங்குவதை காட்டிலும் பிரிந்த, இராமனுக்காக மக்கள் வருந்தினார் என்று கம்பர் தம் காவியத்தில் விளக்குகின்றார்.

பரதன் மீது பழி வந்து விடக்கூடாதே என்பதற்காக குகன் பாத்திரத்தை படைத்து இராமனுக்காக அவன் வருந்துவதாக பாடுகின்றார். அண்ணன் மீது அளவற்ற அன்பு இலக்குவனையும் சீற்றம் கொள்ள செய்கிறது. அவன் தந்தையின் மீதே கோபம் கொள்கின்றான். முக்காலமும் உணர்ந்த வசிட்ட முனிவரைக் கூட விதியின் வலிமையை நினைத்து வருந்துவதாக பாடுகின்றார் கம்பர்.

துன்ப நிகழ்ச்சிகளைக் காட்டிலும் அதற்கு காரணமாக இருக்கின்ற மந்திரையும், கைகேயினையும் பற்றி கூறி அவர்கள் மீது வெறுப்புக் கொள்ளுமாறு செய்கின்றனர். புலவர், ஆனால் அவர்களுக்கு முழு பெருமையையும் அழிந்து விடாமல் அரக்கர்கள் செய்த பாவமும், அல்லவர்கள் இயற்றிய தவமுமே இராமன் வனம் புகக்காரணம் என்ற பாங்கு நோக்கற்குரியது.

“அரக்கர் பாவமும் அல்லவர் இயற்றிய அறமும் தூக்க நல்லருள் துறந்தனள் தூஉ மொழிமடமான்”! என்கிறார் கம்பர்.

கம்பன் காவியம் காட்டும் வழி

கூனியின் தோற்றம்:

“அந்நகர் அணிவுறும் அமலைவானவர் பொன்னகர்
இயல்பெனம் பொலியும் எல்லையில் இன்னல் செய் இராவணன்
இழைத்த தீமை போல் துன்னருங் கொடுமனக் கூனி
தோன்றினாள்”

- என்ற பாடல் மூலம் கூனி தோன்றிய விதத்தை கூறுகின்றார் கவிஞர்.

அவள் உள்ளத்தாலும், உருவத்தாலும் கூனி என்பதை,
“உள்ளமும் கொடிய கொடியாள்” என்று உரைப்பதால்
அறியலாம்!

மந்தரையின் போதனையில் மனம் மாறிய கைகேயி
தன் கணவனை பகைவனாக கருதி அவளோடு வாதாடுகிறாள்.
மன்னர் மன்னனாக அவன்தான் பெருமையெல்லாம் இழந்து
கைகேயின் காலடியில் வீழ்ந்து மண்டியிட்டு வரங்களை மாற்றிக்
கொள்ளுமாறு வேண்டினான். முன்னொரு முறை தன்மைந்தனைக்
காப்பதற்கு யாவர் முன்னிலையும் பரசுராமனின் கால்களில்
விழுந்தான். இப்போது மகன் காரணமாக பெண்ணென்று
பாராமல் மன்றாடி கேட்டு பயனில்லாமல் போகவே அவளுக்கு
வரங்களை கொடுத்துவிட்டு மூர்ச்சை அடைத்தான்.

வரங்களைப் பெற்ற மகிழ்ச்சியில் கைகேயி ஆழ்ந்து
உறங்குகின்றாள். என்று உரைக்கின்ற போது கைகேயின்
கொடுமையையும், தயரதன் அவலத்தையும் ஒரே சமயத்தில்
பாடுகிறான். அவ்வாறு பாடுந்திறன் “கம்பன் ஒருவனுக்கே”
உண்டு என்று அறியப்படுகிறது.

காலையில் கோழி கூவுவதும், கதிரவன் உதிப்பதும்,
விண்மீன்கள் மறைவதும் இயல்பாயிருக்க புலவர்
அவற்றையெல்லாம் இராமனது பிரிவுக்காக வருந்துவதாக புலவர்
பாடியுள்ளது மிகவும் போற்றுதலுக்குரியதாகும்!

மன்னவன் நல்லவனாக வாய்த்தால் அது மக்கள் பெற்ற பேராகும்! மன்னனாகி வருவதற்கு முன்னமேயே இராமன் மக்களை பெரிதும் கவர்ந்து உள்ளான். எனவே அவன் காடேகும் போது அயோத்தி அமைந்த அவலம் கொஞ்சம் அல்ல!

“மண் செய்த பாவம் உளது என்பார்,
மாமலர் மேல் பொன் செய்த பாவம் அதனிற்பெரிது என்பார்
புன் செய்த நெஞ்சை விதி என்பார்.
பூதலத்தோர் கண் செய்த பாவம் கடலில் பெரிது என்பார்.”

மேலும் பரதன் அரசை ஏற்க மாட்டான் என்று உறுதியாக நம்புகின்றனர். “ஆளான் பரதன் அரசு என்பார்” என்று கம்பன் கூறுகின்றார். இராமன் காடு செல்வதை காண பெறாத கதிரவன் கல்லிடையில் ஒழிந்து கொள்ள மேலைத்திசையில் சென்றான். என்று சூரியன் மறைவிற்கு காரணம் கற்பித்தான் கம்பன். தொடர்புடையவர்களேயன்றித் தொடர்பில்லாத குகன் இராமனுக்காக கனிந்து உருகுகின்றான்.

இராமனிடத்தில் அவன் எவ்வித பயனும் எதிர்நோக்கியவனல்ல. பரதன் இராமனை காண வருகின்றபோது பரதன் மீது சீற்றமே கொள்கிறான். பாரதனும், குகனும் பகைமை இல்லை. எனினும் குகன் இராமனுக்காக வருந்துகிறான்.

இராமனைப் பெற்ற தயரதன் மிகுதியாக வருந்துகின்றான். தயரதன் வருந்ததற்காக கோசலை துன்புறுகின்றாள். இராமன் காடு செல்வது குறித்து கூட அவள் பெரிதும் வருந்தவில்லை! ஏனெனில் நால்வர்க்கும் வேற்றுமை மாற்றியவள் அவள். அயோத்திய மாநகரம் மக்கள் துன்பத்தையும் எடுத்துரைக்கின்றார். வேடர் குலத்தில் தோன்றினாலும் தன்னுடைய அன்பில் திறத்தால் இராமனால் உடன்பிறப்பாக ஏற்க பெறும் வேற்றுடையவன் குகன். அவனும் இராமன் மீது கொண்ட பற்றினால் கலங்குவதை காட்டிலும் பிரிந்த இராமனுக்காக மக்கள் வருந்தினார் என்று கம்பர் தம் காவியத்தில் விளக்குகின்றார்.

கம்பன் காவியம் காட்டும் வழி

காலையில் கோழி கூவுவதும், கதிரவன் உதிப்பதும், விண்மீன்கள் மறைவதும் இயல்பாயிருக்க புலவர் அவற்றையெல்லாம் இராமனது பிரிவுக்காக வருந்துவதாக புலவர் பாடியுள்ளது மிகவும் போற்றுதலுக்குரியதாகும்!

மன்னவன் நல்லவனாக வாய்த்தால் அது மக்கள் பெற்ற பேராகும்! மன்னனாகி வருவதற்கு முன்னமேயே இராமன் மக்களை பெரிதும் கவர்ந்து உள்ளான். எனவே அவன் காடேகும் போது அயோத்தி அமைந்த அவலம் கொஞ்சம் அல்ல!

“மண் செய்த பாவம் உளது என்பார், மாமலர் மேல்
பொன் செய்த பாவம் அதனிற்பெரிது என்பார்
புன் செய்த நெஞ்சை விதி என்பார், பூதலத்தோர்
கண் செய்த பாவம் கடலில் பெரிது என்பார்.”

மேலும் பரதன் அரசை ஏற்க மாட்டான் என்று உறுதியாக நம்புகின்றனர். “ஆளான் பரதன் அரசு என்பார்” என்று கம்பன் கூறுகின்றார்.

இராமன் காடு செல்வதை காண பெறாத கதிரவன் கல்லிடையில் ஒழிந்து கொள்ள மேலைத்திசையில் சென்றான். என்று சூரியன் மறைவிற்கு காரணம் கற்பித்தான் கம்பன். தொடர்புடையவர்களேயன்றித் தொடர்பில்லாத குகன் இராமனுக்காக கனிந்து உருகுக்கின்றான்.

இராமனிடத்தில் அவன் எவ்வித பயனும் எதிர்நோக்கியவனல்ல. பரதன் இராமனை காண வருகின்றபோது பரதன் மீது சீற்றமே கொள்கிறான். பாரதனும், குகனும் பகைமை இல்லை. எனினும் குகன் இராமனுக்காக வருந்துகிறான்.

இராமன் காடு செல்ல கைகேயி காரணமாகி விட்டாள் என்பது கேட்டு அவளை தாய் என்றும் பாராது பலவாறு வசைமொழி கூறுக்கின்றாள். இவளை குகனுக்கு அறிமுகம் செய்கின்ற போது இரக்க உணர்வு இல்லாமல் அறிமுகம் செய்தாலும் நிறுமுத்த நெருப்பை போல் உள்ளத்தில் ஆழ்ந்த பகுதியில் அவனுள்ளம் வேதனையுறுவதை காணலாம்.

கோசலையின் ஆர்வத்தை பிளவு பால் பொங்கி அடங்கியதை போல அவள் தன்னுயிரை அடக்கிக் கொண்ட விதத்தையும் உரைக்கின்றார்.

கடவுளையே மகனாய் பெறும் வாய்ப்பு அவளுக்கு இருந்தமையின் கைகேயின் மனத்தால் கூட தவறாக எண்ணவில்லை! தயரதன் மரணப்படுக்கையில் இருக்கும்போது இராமனை பற்றிய நினைப்பு மனதில் இருந்து நீங்கி விடுமாறு தன் கணவனிடத்தில் கூறுகின்றாள்.

இவ்விடத்தில் பிள்ளை பாசத்தையும் கணவன் உயிரே பெரிதென்று அவள் கலக்கின்ற திறம் படிப்போரின் உள்ளத்தை நெகிழச் செய்யும். இராமனின் துன்பத்தை அவர்களால் தாங்க இயலவில்லை. அதனை மனத்துள் அடக்கிக் கொண்டு இவ்வாறு கூறுகின்றன.

“ஆவுமமுத அதன் கன்றமுத அன்றலர்ந்த
பூவுமமுத புனற் புள்ளமுத கள்ளொழுகும்
காவும் அமுத களிறமுத கால்வயப்போர்
மாவும் அமுதன அம்மன்னவனே மானவனே”!

-என்ற பாடல் நாட்டு மக்களின் துயரத்தை எடுத்துரைக்கப் போதுமானதாகும்!

கம்பன் காவியம் காட்டும் வழி

இலக்குவனனை பெற்ற சுமத்திரை இராமனுக்கு தொண்டனாக இரு! அவனுக்கு தன்பம் ஏதேனும் வருமாயின் முன்னம் முடியுயென்று ஆணையிடுகிறாள். அப்பாடலை படிக்கும் போது அவளது உள்ளத்தில் அவலம் புறப்படும்! இத்துன்பங்களை கடந்த வசிட்டனும்.

“ஊழ்வினை ஒருவரால் ஒடுக்கற் பாலதே” என்று தேற்றி கொள்கின்றாள். இராமன் தன் தம்பியோடும், மனைவியோடும் காட்டில் நடந்தே சென்றான். தயரதன் இறந்தமை கேட்டு இராமன்....

“நந்தாவிளக்கனைய நாயகனே!

நாநிலத்தோர் தந்தாய்! தனி அறத்தின் தாயே

தயாநிதியே! எந்தாய் இகழ்வேந்தர் ஏறே! இறந்தனையோ?

அந்தோ? இனி வாய்மைக்கு யாருளர்? மற்றெந்தாய்”

- என்று புலம்புகிறான். இவ்வாறு அயோத்தியா காண்டம் ஆவல காண்டமாக விளங்க காண்கிறோம்!

“தசரனுக்கு ஈமக்கடன்”- இலவல் சத்ருக்கன்: கம்பர் தாம் பாடிய இராமாகாதையில் உணர்ச்சி வாயிலாக உள்ளங்கிடக்கை வெளிப்படுத்தும் குணசித்திர பாத்திரம் சத்ருக்கன் என்றால் மிகையாகாது!

காப்பியத்தில் இவனுக்கு பேசும் வாய்ப்பு குறைவாகவே காணப்படுகிறது! கடைசியாக பிறந்தவன் என்பதற்காக அவ்வளவு முக்கியத்துவம் கொடுத்து கவிஞன் பாடவில்லை என்றாலும், இவனுக்கு தான் தந்தையின் ஈமக்கடன் செய்யும் நற்பாக்கியம் கிட்டுகிறது என்பது குறிப்பிடத்தக்கதாகும்!

மக்களின் நல்வரைப் பற்றி கூற வந்த கம்பர் காவிய தலைவனான் இராமனை பற்றி கூறுவதையே குறியாக கொண்டமையால், மற்றவர் பிறப்பினை மட்டும் பாடாமல் கூறி சென்றார்.

இராமன் சீதை திருமணம் காட்சியை விரிவாக, விளக்கமாய் பேசும் கம்பன் ஏனைய மூவர் மணத்தை ஒரே பாடலில் கூறி முடிகின்றான்! மற்றொரு விரித்து விளக்கினால் மாசு வந்துவிடக்கூடாதே என்பதற்காக கம்பன் இவ்வாறு பாடி செல்வதாக அறிஞர் கூறுவார்.

தவப்புதல்வர்கள் நால்வரை பெற்றபோதும். இறுதியில் நான்காவது மகனை தசரதனுக்கு இறுதிக்கடன் செய்ய காண்கிறோம்! இதற்கு விதியின் வலியின்றி வேறு காரணம் எதுவும் இருக்க முடியுமோ? என தோன்றுகிறது.

இறுதியில் இராமன் இலக்குவனர் வரக்கண்ட சத்ருக்கள் மகிழ்ச்சியில் ஆனந்த கடலில் வீழ்வது போல். கைகளை தலைக்கு மேல் உயர்த்தி. அவர்கள் காலில் பூக்களை பொழிந்து வீழ்ந்தான்! அவர்கள் அவனை எடுத்து அணைத்தனர்! பின் சீதையின் காலில் விழுந்து வணங்கினான்!

“மூவர்க்கு இளையவள்ளல் முடிமிசை முகிழ்த்தகையன்
தேவர்க்கும் தேவன் தாளும் செறிகழல் இளவல் தாளும்
பூவர்க்கம்
பொழிந்து வீழ்ந்தனன் எடுத்தனர் பொருந்தனர் புல்லி
வாலிக்குள
அன்னம் அன்னாள் மலரடித் தலத்து வீழ்ந்தான்”

-என்று கூறுகின்றனர். இராமன் முடி சூட்டும் நிகழ்வில் இலக்குவனும் சத்ருக்களும் கவரி வீசினார் என்கிறார் கம்பர்.

இவ்வாறு மூவர்க்கும் இளவாலம் சத்ருக்கன் பாத்திரத்தை சிறப்புறு படைத்து நம்மை சிந்திக்க வைக்கின்றார் கம்ப நாட்டாழ்வார்.

கம்பன் காவியம் காட்டும் வழி

“சுந்தரகாண்டத்தின் நாயகன்”- அனுமன்:

இராமகாதையில், “சொல்லின் செல்வன்” அனுமன், என்று பாராட்டுதலுக்குரியவன் ஆவான்! தன் பெருங்குணத்தால் தன்னை தானென்பது தன்நிகர் ஒப்பிலாதவாகிய அனுமன், காற்றின் வேந்தருக்கு அஞ்சனை வயிற்றில் அவதரித்தான். சுகரீவனுக்கு நுண்ணறிவுடைய அமைச்சனாய் வாழ்ந்து, இராமனுக்கே உற்ற துணையாய் விளங்கியவன். அவனை கம்பர் “தருமத்தின் தனிமை தீர்ப்பான்” என்றும் “உயர்விற்கும் உயர்ந்த தோழன்” என்றும் பாராட்டுகின்றார். இவனது நிலை “சொல்லொனதாக தகைமத்து” என்று கம்பரே கூறுவாராயின் இவன் பெருமையோ பண்பையோ குறித்து கூற எம்மால் ஒண்ணுமோ?

அனுமன் பண்பிற்கு நிலைக்களமாகவும் அறிவு, ஆற்றல், அடக்கம், வீரம் என்ற குணங்களுக்கு எல்லையாகவும் இராமகாதையில் விளங்க காண்கின்றோம்!

அனுமன் ராமன் இலக்குவனை முதன் முதலில் கண்டபோது அவர்தான் புறந்தோற்றத்தை கொண்டே அவர்களின் அகப்பண்பே அளந்தறிர்கின்றான். பழகா முன்பே,

“தருமமும் தகவும் இவர், தனம் எனும் தகையர், இவர் கருமமும் பிறிது ஓர் பொருள் கருதியன்று அது கருதின் அருமருந் தனையது இடைக்கழிவு வந்துளதனை இரு மருங்கிலும் நெடிது துருவுகின்றார் இவர்கள்”

-என்று அவர்தான் குணங்கள், வீரம், அன்றைநிலை, இயல்பு முதலியவற்றின் தோற்றத்தை கொண்டே கூறும் ஆற்றல் படைத்தமையை காண்கின்றோம்!

இராமனை கண்டபோது:

“சங்கு சக்கரக் குறியுள் தடக்கையில் தாளில் இங்கு இத்தனை இலக்கணை யார்க்கும் இல்லை செங்கமன் விற்காத்து இராமன் அத்திருமாலே இங்கு உதித்தனை ஈண்டறம் நிறுத்ததற்கு” என்று கூறினான்.

அனுமனின் சொல்லாற்றல்:

தென் சொற்கு ந்து வட.சொற்கு எல்லை தோறும் இராமன் அனுமனின் சொல்லாற்றலை கண்டு வியந்து, யார் கொல் இச்சொல்லின் செல்வன் என்று கூற காண்கிறோம்!

இராவணனின் அவையில் இராமன் பெருமை கூறி “அன்னவற் கடிமை செய்வேன் நாமமும் அனுமன் என்பேன்; நன்னுதல் தன்னை தேடி நாற்பெறும் திசையும் போந்த மன்னரின் தென்பால் வந்த நாளைக்கு மன்னன் வாலி தன்மகள் அவன் தன் தூதன் வந்தனை தமிழேன்” என்று கூறும்போது இலங்கையில் இருந்து மீண்டு வந்து சீதையை பற்றிய இராமனிடம்,

“விற்பெருந் து ந்தோள் வீர வீங்கு நீர் இலங்கைவெற்பில் நற்பெருந் தவத் தாயை நங்கையைக் கண்டேனல்லேன் இற்பிறப்பென்பதொன்றும், இரும்பொறை என்பதொன்றும் கற்பெனும் பெயர்தொன்றும் களரி நடம் புரிய கண்டேன்” என்று கூறினான்.

நங்கையைக் காணவில்லை என்றும் இற்பிறப்பு இரும்பொறை கற்பு போன்ற பெருங்குணங்களின் உருவத்தையே கண்டேன் என்று கூறும்போது அனுமனின் சொல்வண்மையை அறியலாம்!

கம்பன் காவியம் காட்டும் வழி

கற்று உணர்ந்த அறிஞராய் மட்டுமிருந்தால் போதாது! இடத்திற்கு ஏற்றவாறு ஆராய்ந்து சொல்லும் வன்மை வேண்டும்!

இப்பெற்றியை வள்ளுவர் சொல்வன்மை என்னும் அதிகாரத்தில் கேட்டார் "கேட்டார் பிணிக்கும் தகையவாய்க் கேளாரும் கேட்ப மொழிவதாம் சொல்" என்றும்

"சொல்லுக சொல்லைப் பிரிதோர் சொல் அச்சொல்லை வெல்லுச்சொல் இன்மை அறிந்து" -என்று கூறுவர்.

வெல்லும் சொல்:

இதற்கு எடுத்துக்காட்டாக சீதையிருந்த நிலை அனுமன் இராமனிடம் மேலும் கூறுமிடத்து,

"வேலையுள் இலங்கை என்னும் விரிநகர் ஒருசார்விண்டோய் காலையும் மாலைதானும் இல்லாதோர் கனக் கற்பச் சோலையாங்கதனில் உம்பி புல்லினால் தொடுத்த தூய சாலையிருந்தானைய தவம் செய்த தவமாம் தைபன்" - என்று கூறுகின்றான்.

அசோகவனம் மரம், செடி, கொடிகளாலும் பூஞ்சோலைகளாலும் சூழப்பட்டு அடர்த்தியாக பகலில் இருள் தோன்ற இருந்தது என்பதை குறிக்க கையாளும் மாருதியின் சொற்றொடர் மிகவும் போற்றக்குரியது! மேலும், சீதையை பார்த்து வந்ததை இராமனிடம் கூறுங்காள்.

"கண்டனை கற்பினுக் கனியே கண்களால்" என்று கூறுகின்றான்.

இவ்வாறு ஒரு வரியில். வெல்லுஞ்சொற்களை கூறுவதில் அனுமனுக்கு கைவந்த கலையாகும்!

இவ்வாறு சுந்தரகாண்டத்தின் கதாநாயகனாக விளங்கும் அனுமன் சொல் வன்மை பெற்றது "சொல்லின் செல்வனாக" விளங்கக் காணலாம்!

எங்கெல்லாம். கம்பன் காவிய நிகழ்வு நடைபெறுகிறதோ. அங்கெல்லாம் சொல்லின் செல்வன் அனுமன் வருவதாக இராமபக்தர்கள் நம்புகிறார்கள்! நாமும் இதை சிந்திப்போம்! வரவேற்போம்!

கம்பன் காவியம் காட்டும் வழி

**“கம்பன் காவியம் என்றும் அழியாத மாபெரும்
காவியமாகும்”**

வீடணன் செய்த அறுச்செயல் (நடுவுநிலைமை):

வீடணன் அரக்கர் குலத்தை சேர்ந்தவனாக இருந்தாலும் நடுவுநிலைமை தவறாத நன்னெறியாளன்!

மன்னவன் என்ற முறையில் இராவணன் தவறு செய்த போதெல்லாம் இடித்துரைத்தான். அனுமனை இராவணன் கொன்று விடலாம் என்று கூறியபோது தூதுவாக வந்தவனை கொல்லுதல் தவறு என்று எடுத்துரைத்து நேராக இருந்த பழியை வராமல் காத்தான்! அனுமன் இலங்கைக்கு எரியூட்டியதைக் கேட்டதும் இராவணன் சினக்கின்றான்! தான் அரியணையில் அமர்ந்திருப்பது தகாது என்று தனக்குத்தானே தெரிந்து கொள்கிறான்.

இராமனிடமிருந்து அங்க தன் தூதாக வந்த சீதையை தன் பக்கம் அனுப்பி விட வேண்டும், இல்லையேல் போர் மூளும் என்று எச்சரிக்கின்றான். வீடணன் செய்த செயல் தக்கதன்று என்றும் சீதையை இராமனிடத்தில் ஒப்புவித்தலே முறைமை என்றும், முன்னமேயே எடுத்துரைக்கும், கேளாமையினால் இராமனிடம் சரணடைவதை தவிர வேறு வழியில்லை என்று முடிவு செய்து அவனிடம் சென்று சேர்கிறான் என்பது அறியப்படுகிறது!

பலர் முன்னிலையில் அவனே அவமானப்படுத்தப்படுகிறான். இராவணன் அவற்றையெல்லாம் பொறுத்துக் கொண்டு அறிவுரைகள் பலவற்றை பகர்ந்தும் அவன் முயற்சி பயனற்றும் போயிற்று என்பதாகும்!

நியாயம் இராமனிடத்தில் உள்ளதென்று ஆய்ந்து தெளிந்தான். நியாயம் வெற்றி பெற செய்வதையே தன் நோக்கமாக கொண்டிருந்ததால் அவரிடம் சென்று சேர்கின்றான்.

இராமனும் உடனேயே வீடணன் வேண்டி கேட்க செவி சாய்த்து விடவில்லை தன் நண்பர்கள் பலரின் ஆய்வுரைகளை கேட்டான். பலரும் வீடணைச் சேர்த்து கொள்ளுதல் தகாதென்றே கூறினார். ஆனால் அனுமன் வீடணை சேர்ந்து கொள்ள வேண்டும் என்பதை காரணங்களுடன் விளக்குகின்றான்.

இலங்கையில் சீதையை தேடுகின்ற போது வீடணை கண்டதும் அவனை நல்லவன் என்று கருதியே அனுமன் அப்பாற் சொன்னதாக பாடல் மூலம் விளங்குகின்றான்!

“உணர்வினால் உணர்ந்தான் குற்றமில்லாதோர் குணத்தினன்” என்று உரத்தமையும் ஈண்டு கருதற்கு உரியது. அனுமனின் விளக்க உரையை கேட்டபின் தான் இராமன் வீடணை சேர்த்துக்கொள்ள ஏற்றுக் கொள்கிறான். இனி வீடணன், சேர்ந்தது முறையா? என்பது பற்றி ஆராய்வோம்!

வள்ளுவர் அறுத்துப்பாலில் தனிப்பட்ட மனிதன் மேற்கொள்ள வேண்டிய அரசியல் பற்றி எல்லாம் தொகுத்துரைத்துள்ளார். ஆனால் பொருட்பாலில் அரசியல் பேசும் போது சூழ்நிலைக்கு தக்கவாறு தன்னை மாற்றிக்கொள்ள வேண்டும் என்று உரைக்கின்றார்.

நட்பு, தீ நட்பு, கூடா நட்பு, ஒற்றாடல் தெரிந்து செயல்வகை போன்ற அதிகாரங்கள் படிப்போர்க்குரியனவாகும்!

அரசியலில் மதிநுட்பம் இன்றியமையாதது. அதற்கேற்ப இராவணத்திலுள்ள குறைபாடுகளை அறிந்து கொள்ள தன்னிடத்தே வந்து சேர்ந்த வீடணை இராமன் அரசியல் காரணங்களுக்காக ஏற்று கொண்டதன் பேரில் பெறும் வெற்றியைக் காட்டிலும் அறிவால் பெரும் வெற்றி தான் சிறந்தது என்று அறிஞர்கள் கூறுவர்.

கம்பன் காவியம் காட்டும் வழி

பாரதப்போரில் கண்ணன் தந்திரங்கள் பலவற்றை கையாண்டே பாண்டவர்க்கு வெற்றி தேடி தந்தான் என்று பாரதம் கூறும்!

இராவணனிடத்தில் சிறிதும் நேர்மை இல்லை. அவன் தவம் செய்து பல பேறுகளைப் பெற்று தன் ஒழுக்கத்தால் கடவுளையும் நடுங்க வைத்தான். பிறன்மனை நயந்த காரணத்தால் அவன் மனம் மாறிவிட்டான் என்று கருதப்படுகிறது!

வீடணன் செய்தது சரியே என்பதை கும்பகர்ணன் வதை படலத்திலும் ஆசிரியர் எடுத்துரைத்து படிப்போரை அமைதி கொள்ள செய்கின்றார். அவ்வாதம் நீதிமன்றத்தில் வழக்கறிஞர் உரைப்பது போன்று வாதம் செய்து கருத்துக்களை கூறுவது போல் அமைந்துள்ளது. "தருமமே" ஆதலின் தருமத்தை காத்தலின் பொருட்டு தமையன் முதலியோரை கைவிடுதல் குற்றமில்லை என்பதை துறவிகளின் ஒழுக்கத்தின் மூலமாக கும்பகர்ணன் காட்டுகிறான்.

உடம்பில் ஒரு புண் ஏற்பட்டால் அதனை அறுத்து கட்டு போடுவது மறத்தின் பாற்படுமோ ?

இவ்வாறு இல்லாமல் இப்புண்ணை தொடர்ந்து வளரவிட்டால் உடலேயே அழித்து விடாதோ? மேலும் எத்தனையோ முறை இராவணனுக்கு அறிவுரை பகர்ந்தும் அது பயனற்று போயினமையால் இராமன் பக்கம் சேருதலே சிறந்தென்று உரைக்கின்றார்!

இன்றைய நிலையில், அரசியல் மேதைகள் என்று கருது பெறுபவர்கள் முன்னுக்குப் பின் முரணாக செயலை செய்தாலும் செய்வது போல தோன்றினாலும் அவர்கள் படைத்திருக்கின்றார்கள்.

க.சுப்பையா

அரசியலில் தேர்ந்தவர்கள் என்றும், மேதைகள் என்றும், உலகம் உரைத்து வருகின்றது!

தமிழ் இலக்கியங்களில் தெய்வத்தன்மை ஒரு பெரும் பேறாக கருதப் பெறுகின்றது. இராமனுக்கு தெய்வத்தன்மையை ஏற்றியே கம்பர் அவனை யாத்திருக்கின்றார் என்பதை மறுக்க இயலாது. இராமனிடம் தோல்வியுற்ற யாவரும் அவனை வணங்குவதாகவே படைத்திருக்கின்றார்.

விரதன், வாலி, பரசுராமன், கரன், வீடணன், மாரீசன் ஆகியோரே சான்றாக கூறலாம்.

நடுவுநிலைமை கருதியும் வீட்டுலகம் கருதியும் வீடணன் இராமன் பக்கம் சேர்ந்தது முறையே என்பது அறிஞர் பெருமக்களின் நற்கருத்தாகும்!

“வீடணனின்” நடுவுநிலைமை, அறச்செயல் கம்பன் காவியத்தில் மிகவும் போற்றுதலுக்குரியது என்பார்.

கம்பரும் சேக்ஸ்பியரும்:

நாடகக் கலைஞர் சிற்பி சேக்ஸ்பியர் ஆவார். அவரின் நாடகங்கள் ஆங்கில நாட்டிலே மிகவும் தலைசிறந்தவை ஆகும்! அவர் நாடகங்களில் வரும் சிறப்பியல்புகள், உரையாடல்கள், நாடக அமைப்புகள், பாத்திரப்படைப்புகள் எல்லாம் கம்பரின் கவிகளிலும் அமையப் பெற்றிருந்தவை நாம் பார்க்கலாம்!

சேக்ஸ்பியர் எழுதிய நாடகமான ஹேம்லெத்தில் டென்மார்க் இளவரசன் ஹேம்லெத் தனக்குள் பேசிக்கொள்ளும் பேச்சுகளும் தன்னுடைய அன்னை தன் தகப்பனுக்கு செய்யும் துரோகத்தை உணர்ந்தும் பேச்சுகளும், தன்னுடைய தாயின் கொடுமையை அவன் எண்ணியது போல், உள்ள நிகழ்ச்சிகள் போன்று, கம்பனும் தம் காப்பியத்தில் கைகேயின் கொடுமையை, விளக்கியுள்ளார்.

கம்பன் காவியம் காட்டும் வழி

கம்பரும் சேக்ஸ்பியரும்:

நாடகக் கலைஞர் சிற்பி சேக்ஸ்பியர் ஆவார். அவரின் நாடகங்கள் ஆங்கில நாட்டிலே மிகவும் தலைசிறந்தவை ஆகும்! அவர் நாடகங்களில் வரும் சிறப்பியல்புகள், உரையாடல்கள், நாடக அமைப்புகள், பாத்திரப்படைப்புகள் எல்லாம் கம்பரின் கவிகளிலும் அமையப் பெற்றிருந்தவை நாம் பார்க்கலாம்!

சேக்ஸ்பியர் எழுதிய நாடகமான ஹேம்லெத்தில் டென்மார்க் இளவரசன் ஹேம்லெத் தனக்குள் பேசிக்கொள்ளும் பேச்சுகளும் தன்னுடைய அன்னை தன் தகப்பனுக்கு செய்யும் துரோகத்தை உணர்ந்தும் பேச்சுகளும், தன்னுடைய தாயின் கொடுமையை அவன் எண்ணியது போல், உள்ள நிகழ்ச்சிகள் போன்று, கம்பனும் தம் காப்பியத்தில் கைகேயின் கொடுமையை,

“கொன்றுமூல் கூற்றம் என்னும்

கொடுமையில் கொடுமை புண்டாள்”

- என்று சித்தரிக்கின்றார்.

மேற்கூறிய சேக்ஸ்பியர் கருத்துடன், கம்பருடைய கருத்தும் ஒற்றுமையுடைத்தென்பதை உணரலாம் !

கவி பைரவன் கவிதைகளில் காணும் கருத்துகளும் கம்பரின் கவியில் காணலாம். பைரவன் வாட்டர்லூ என்றும் கவியில் ஆங்கில அடவரும், பெண்டிரும் பிரான்ஸ் சக்கரவர்த்தி நெப்போலியன் முதன் முதலாக முறியடித்த சமயம் ஆடல் பாடல்களில் மதுவுண்டு மகிழ்வதே சித்தரிக்கின்றார்.

கம்பர் கூர்ப்பனகை முக்கறுப்பட்ட அவமானத்தையும் கருதாது, இராமனை நினைந்துருகி, அவன் இல்லாமல் வீணாக இந்த இளமையும் இன்பமும் பொருந்திய இரவு கழிகின்றதே என்று காம வேட்கையால் வருந்துவதை சித்தரிக்கின்றார்.

பைரவன் கவிக்கும் கம்பன் கவிக்கும் உள்ள வேற்றுமை ஒற்றுமை ஆகியவற்றை அறிந்து மகிழத்தக்கதாகும்.

ஆங்கில நாட்டில் பிறந்த ஷேக்ஸ்பியரும் தமிழ்நாட்டில் பிறந்த கம்பரும் தங்கள் காவியங்களில் பாத்திரப்படைப்பு திறன் இருமேதைகளின் கருத்து ஒற்றுமை. வேற்றுமை ஆகியவற்றை இதன்மூலம் நன்கு அறிந்து கொள்ள முடிகின்றது!

'கம்பரும் தேசப்பிதா காந்த் அடிகளும்' இருவரின் உயர்ந்த எண்ணங்கள் - ஒப்புமை:

நம்மிடையே வாழ்ந்த தேசப்பிதா மகாத்மா காந்தி அவர்கள் கருத்துக்களும், கம்பன் கவிகளில் பிரதிபலிக்கும் நிலை பற்றி நாம் காண முடிகிறது!

1939 ஆம் ஆண்டில் ஹிட்லர் இரண்டாம் உலக மகா யுத்தத்தை தொடங்கினார். அச்சமயம் அகிம்சை, சத்தியம் ஆகியவற்றை நெறியாக கொண்ட காந்தியடிகள் ஹிட்லருக்கு ஒரு கடிதம் எழுதினார். கடிதத்தில் மனிதனை மனித சமுதாயத்தை அழிக்கும் படியான யுத்தத்தை ஹிட்லர் ஆரம்பித்து விட்டதாகவும், அப்போரை நிறுத்துவதற்கு போதிய சக்தி தன் கடிதத்திற்கு இல்லாவிடினும் பல நண்பர்களின் வேண்டுகோளுக்காகவே அக்கடிதத்தை எழுதுவதாகவும் காந்தியடிகள் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

இங்கிலாந்து தேசத்திலேயுள்ள அழகான மத ஆலயங்கள், மதகுருக்கள், நன்றாக அழகுடன் வளர்க்கப்பட்ட சிறு குழந்தைகள், கலைகளுக்கு இருப்பிடமான அரும்பெரும் கோட்டைகள், அழகான பாராளுமன்ற கட்டிடங்கள் யுத்தத்தில் நேரடியாக ஈடுபட ஈடுபடாத ஆங்கிலேய மக்கள் ஆகியவர்கள் நாசமடைவதை தடுப்பதற்காகவாது இந்த யுத்தத்தை நிறுத்தக்கூடாது? என்று காந்திஜி எழுதினார்.

கம்பன் காவியம் காட்டும் வழி

காந்தியின் இக்கடிதத்தின் கருத்துக்கள் கம்பர் காவியத்தில் காணலாம்!

கம்பர் இக்கருத்துகளை

“புத்திரர், குருக்கள் நிற்பொரு இல் கேண்மையர்
மித்திரர் அடைந்துள்ளோர் மெலியர் வன்மைபேயர்
இத்தனை பேரையும் இராமன் வெம்பரம் சித்திரவதை
செய்யகண்டு நீர்த்தியோ”

- என்று வீடணன் வாயிலாக விளங்குகின்றார். ஆகவே இவ்வாறு இன்னும் பல ஒப்புமைகளை நோக்கினால் உயர்ந்த உள்ளங்கள் உள்ளவதெல்லாம் ஒன்றே என்பது புலனாகும் என்பர்.

'தியாகச் செம்மல்' கமுகரசன் சடாயு:

சடாயு என்பவன் கமுகரசன் என்று போற்றப்படுகிறான். அவன் தயராதனின் நண்பன் ஆவான்! இராவணன் சீதையே தூக்கிச் சென்ற போது தடுத்துப் போரிட்டு அவனால் சிறகுகளை இழந்து உயிர்விட்டவன்.

புகழுக்காக உயிர் கொடுத்த புண்ணியவன்! தியாக சூடர் விளக்கு! அனுமன் சீதையிடம் இராம இலக்குவர் பற்றி கூறும்போது "தன்னுயிர் புகழுக்கு விறற் சடாயுவை வந்தெய்தினர்" என்று கூறுவான்.

சடாயுவை காணல்: கைகேயியின் காணம் போந்த இராமனும் இளைய வீரனும் சீதையும் கங்கையை கடந்து நடந்தனர். அகத்தியனை கண்டு வணங்கி அவர் தந்த படைக்கலன்களை பெற்றுக் கொண்டு மேலும் நடந்தனர். அவ்வாறு நடந்தவர்கள் கமுகரசனை வழியில் கண்டனர். சடாயு தோற்றத்தை கம்பர்,

"முந்நோரு கருமலை முகட்டு முன்றிலில்
சந்திரன் ஒலியோடு தழுவக் காத்திய
அந்தமில் கணைகடல் அமரர் நாட்டிய
மந்திர கிரியென வயங்குவான் தனை"
என்று கூறுகின்றார்.

மந்திர மலையை போல் தோன்றினான் என்கின்றார். அவனை மேலும் "தூய்மையன், வாய்மையன், மறுவிலன் மதியின் கூர்மையன்" என்று கூறுகின்றார் புகழ்கிறார் கம்பர்.

சடாயுவை கண்டு இவர் யாரோ? என மூவரும் எண்ணினார். சடாயு மூவரையும் நீவிர் யாரென கேட்க, "தபரதன் மக்கள் என்றனர். வேந்தர் வேந்தன் வலியனோ? என்று உவமையோடு கேட்கின்றான். சடாயு துறக்கமுற்றான். என்று இராமன் கூறியதும் சடாயு மயக்கமுற்றான். பின் தெளிந்து புலம்புகிறான்.

கம்பன் காவியம் காட்டும் வழி

“தயிர் உடைக்கும் மத்தென்ன உவகை நலி
சம்பரனை தடித்த அந்நாள்
அயிர் உடைக்கும் கடல் வளத்து அயல் அறிய
நீ உடல் நான் ஆவி”
- என்று

“செயிர் கிடத்தல் செய்யாத திருமணத்தாய்
செப்பினாய்; திறம்பா நின் கொல்
உயிர் கிடக்க உடலை பேற்றினார்
உணர்வு இறந்த கூற்றினரே”
- என்று புலம்புகிறான் சடாயு.

இராவணன் சீதையை தூக்கி சொல்லும்போது வந்து
தடுக்கின்றான் சடாயு.

“உத்தமன் தேவியை உலகொடு அங்கு தேர்
வைத்தனை? எழுவது எங்கு? வானினொடு
இத்தனை திசையும் மறைப்பன் ஈண்டு எனாப்
பத்திர சறைகளை விரிக்கும் பண்பினான்” என்றான்!

மேலும் சீதையைப் பார்த்து “அஞ்சாதே! நான் உன்னை
காப்பேன்” என்று இராவணனுடன் போரிடுகிறான். போரின்
முடிவில் இராவணன் சிவன் வாளால் சடாயுவின் சிறகுகளை
வெட்டிவிட சடாயு சிறகில்லாத குன்றை போல வீழ்ந்தான்,
சீதையோ கலங்கினாள். அவன்.

“வன் துணை உளன் என வந்த மன்னனும்
பொன்றினன் எனக்கு இனிப் புகல் என்” என்று புலம்புகிறான்.

சீதையை மீட்க முடியவில்லையே என்று நொந்து
உணர்வு மயங்க மயக்க முற்றான் சடாயு.

மாயமான் பின் சென்ற இராம இலக்குவர் பாணசாலையில் சீதையை காணாது துணுக்குற்றனர். சீதையை தேடிச் சென்றனர். வழியில் சடாயுவை கண்டனர். இராமன் சடாயுவின் நிலையை கண்டு அழுது புலம்புகிறான்.

சடாயு நடந்தவைகளை கூறுகின்றான். இராமன்.

“தந்தை தாயாரை தனயர் கொலை நேர்ந்தார்
மந்து ஆரேபுள்ளார்? முடிந்தால் முனை ஒருவன்
எந்தாய் ஓ! எதற்கு நீயும் இறந்தனையோ!
அந்தோ! வினையென் அருங்கூற்றம் ஆனேனே”
என்று புலம்புகிறான். சடாயும் அவர்களை தேற்றினான். “பிறவியில்
இன்ப துன்பந்தான் விதி வயம்” என்பதை உணர்த்தினான்.

சடாயு இறுதியில் இறந்தான்.அது கண்டு இராம இலக்குவர் பெரிதும் வருந்தினார். அவ்வாறு இறந்த சடாயுவிற்கு இராமன் தன் தந்தைக்கு செய்யும் ஈமக்கடங்களைப் போலவே சடாயுவிற்கு செய்தான். பெற்ற தந்தைக்கு அவ்வாறு செய்ய கொடுத்து வைக்கவில்லை! எனினும் மற்ற தந்தையாகிய சடாயுவிற்கு அதனை செய்கின்றான்.

சீதைக்காக இறந்த சடாயுவை தன் தந்தை என்றே எண்ணி இறுதிக்கடன் செய்கின்றான். எண்ணி தொழுகின்றான். இவற்றைபெல்லாம் நோக்கிய அனுமன் “தன் உயிர் புகழுக்கு விறற் சடாயு” என்று கூறுகிறான்.

- எனவே சடாயுவை தியாகச் செம்மல் - தியாகத்தின்
சுடர் விளக்கு என்று நாம் பாராட்டலாம்.

கம்பன் காவியம் காட்டும் வழி

"கம்பநாட்டாழ்வாரின் காவியத்திறன்"

கற்றார் விரும்பும் காவியம் ஆக்குவதில் காளிதாசனும், மேலைநாட்டு மில்டனும் கைத்தேர்ந்தவராவர்.

நாட்டார் நயக்கும் நாடக நன்னூல் இயற்றுவதில் சேக்ஸ்பியர் சிறந்தவராவர். இம் மூவரும் ஒருவராய் உருவெடுத்த இயல்புடையவர் கம்பநாட்டாழ்வார்.

பாலினும், தேனினும் இனிய தமது பாடல்களால் அழியாத புகழ் அடைந்த அவரது காவியமாகிய இராம காதை கம்பராமாயணம் என்று சிறப்பாக வழங்கப்படுகிறது!

"கல்வியிற் பெரியவர் கம்பர்" "கவிக்கோர் சக்கரவர்த்தி" "கம்பன் வீட்டு கட்டுத்தறியும் கவி பாடும்" "விருத்தமென்னும் வெண்பாவிற்குயர் கம்பன்" என்றெல்லாம் கற்றவர் வியந்து பாராட்டுக்குரியவர் கம்பர் ஆவார்.

"சோழவள நாடு சோறுடைந்தது" என்று பெருமைக்குரிய தமிழ்நாட்டில் மாயுரத்திற்கு அருகிலுள்ள திருவழுந்தூர் என்னும் பெருமைமிகு ஊரில் அவதரித்தவர்.

"திருவெண்ணைநல்லூர்" சடையப்ப வள்ளலால் நன்கு ஆதரிக்கப்பட்டவர். "நன்றி மறப்பது நன்றன்று" என்ற அமுத வாக்கை அனைவரும் அறிந்திட அவர் இயற்றிய இராமகாதையில் இன்றியமையாத பல இடங்களில் சடையப்பா வள்ளலின் பெருமையை நிலைநாட்டி உள்ளார்! குறிப்பாக இராமபிரானுக்கு இறுதியில் மணிமகுடம் சூட்டுங்கால்,

“விரைச்செறி கமலத்தாள் சேர் வெண்ணெய் சடையன்
தங்கள் மரபுளோர் கொடுக்க வாங்கி வசிட்டனே புனைந்தான்
மௌலி”

-என்று பாராட்டியது கம்பர் சடையப்ப வள்ளல் கொண்டுள்ள
பெருமையும் பெரு மதிப்பையும் நன்கு எடுத்துக்காட்டுகின்றது!

“கல்வியில் சிறந்த தமிழ்நாடு புகழ் கம்பன் பிறந்த
தமிழ்நாடு” “வள்ளுவன் தன்னை உலகினுக்கு தந்து வான்புகழ்
கொண்ட தமிழ்நாடு” என இவ்விருரையும் புகழ்ந்து அன்று
பாடிய பாரதியின் வைரவரிகள் ஆகும்.கம்பனும் வள்ளுவனும்
நம் தமிழ்நாட்டில் தோன்றினர்.

இது நம் மண்ணிற்கும் விண்ணிற்கும் பெருமையாகும்!
வாழ்க கம்பனின் காவியம்! வளர்க கம்பன் புகழ்!

கம்பன் காவியம் காட்டும் வழி

இராவணுடைய இலங்கை மாநகரம்:

இராவணனின் தவம்:

இராவணனுடைய இலங்கை மாநகரத்தின் சிறப்பை கூறுகின்ற போது இராவணுடைய தவத்தினாலேயே, அந்நகர் சிறப்பு பெற்றதாக கம்பர் கூறுகின்றார்.

“தேவரென்பர் யாவரும் திருநகர்க்கு இறைவர்க்கு ஏவல் செய்கிலர் யாவரோ? எண்வகையுருவின் மூவர் தம்மிலும் அதிகரன் என்றால் இவன் முயன்றதாவில் மாதவமல்லது பிரிதொன்று தருமோ?”

அதனால் அவன் மண் தேய்ந்த புகழினனாக விளங்கினான்! இத்தகைய பெருமை இவனுக்கு உண்டென்றால் எட்டுத்திக்கும் பாலர்களையும் பிறகு அவனிடமே வரங்களை பெற்ற பெருமை உடையவன்.

“வாரணம் பொருத மார்பும் வரையினை எடுத்தோளும் நாரத முனிவர்க்கேற்ப நயம் பட உரைத்த நாவும் தாரணி மௌலி பத்தும் சங்கரன் கொடுத்த வாளும் வீரமும் களத்தே போக்கி வெறுங்கையோடு இலங்கை புக்கான்” - என்ற பாடலை உணர்த்தக் காணலாம்.

இராவணனிடத்தில் மான உணர்ச்சி மிகுந்திருக்க காணலாம்! அனுமன் இலங்கை மாநகர்க்கு எரியூட்டி இராமன் இருக்குமிடத்தை நோக்கி விரைந்தான்.

இச்செய்தியை கேட்ட இராவணன் வெட்கித் தலைக் குனிந்தான். கேவலம் ஒரு குரங்கு ஊரைச் சுட்டது என்ற செய்தியை எடுத்து கூறும் அளவுக்கு அரக்கர் தாழ்ந்துவிட்டனாரே என்று பெரிதும் கவன்றான்.

அக்குரங்கை அழித்தேன் என்று கூறாது. அது பிழைத்தது என்று கூறுவோரை நோக்கி சாடினான்.

“சுட்டது குரங்கு எரி சூறையாடிடக்
கெட்டது கடி நகர் கிளையும் நண்பரும்
பட்டனர் பரிபாவம் பரந்தது எங்ஙனும்
இட்ட இவ்வரியனை இருந்தது என்னுடல்”

-என்பது பாடல் ஆகும்.

கம்பன் காவியம் காட்டும் வழி

கம்பன் காவியத்தில்-மண்டோதரி புலம்பல்:

இராவணன் மனைவி மண்டோதரி. இவள் மயனின் மகள். இந்திர சித்தன். அக்க குமாரன் முதலிய மக்களைப் பெற்றவள் ஆவாள்.

இராவணன் இறந்தான் என்பது கேட்டு, அரக்கர் மாதர் தொடர்ந்து வர அவள் செயல் இழந்து விடுகிறாள். எனவே தான் கம்பர், “நினைந்தும் மறந்ததும் இயலாது நெஞ்சினள்” என்று கூறுகின்றார்.

இயற்கை காட்சிகளாகிய மரங்களும் .மலைகளும் உருக, வாய் திறந்து பலவாறு வருந்துகின்றாள்.

தன் கணவன் சடலத்தை தன் மார்பிலே சாத்தியவாறு மண்டோதரி அழுது புலம்பிக்கின்றாள்.

“என் நாயகனே! உன் மார்பகம் முழுவதும் ராகவனின் கணகள் ஏன் இப்படி பாய்ந்து துளைத்திருக்கின்றன?”

நீ ஜானகியின் மீது வைத்த அசை. இந்த உடம்பில் ஏதேனும் ஒரு முலையில் இன்னும் மிச்சம் இருக்கிறதா? என்று தேடி பார்த்தனையா? என்கிறாள்.

மாண்டு போனவன் கணவன்! அவன் மனதிலே “ஜானகி” இருந்தாள்!

“நான் இருக்க வேண்டிய இடத்தில் நீ அவளை வைத்திருந்தாயே”!

க.சுப்பையா

“அந்த எண்ணம் ஒடி விட்டதா, இன்னும் நெஞ்சில் இருக்கிறதா? என்று தனக்குள்ளே கேட்கின்றார்!

மேலும் அவள் கூறுகிறாள்:

இராமனுடைய கணைகள் போட்ட சோதனை இதுதானோ? “என் நாயகனே! உன்னை கொலை செய்ய வேண்டும் என்று அவை பாயவில்லை!” உன் மனதில் இருந்த ஆசையே வெளியேற்றவே இந்த துவாரங்கள்” என்கிறாள் மண்டோதரி.

மெய் சிலிரிக்கச் செய்யும்- மண்டோதரியின் பாடல்:

“வெள்ளெருக்கஞ் சடைமுடியான் வெற்பெகுத்த
திருமேனி மேலும் கீழும்.
எள்ளிருக்கும் இடைநின்றி உயிர் இருக்கும்
இடன் நாடி இளைத்த வாறோ?
கள்ளிருக்கும் மலர் கூந்தல் சானகியை
மனச்சிறையில் கரந்த காதல்
உள்ளிருக்கும் எனக் கருதி உடல் புகுந்து
தடவியதோ ஒருவன் வானி?”

பாடல் விளக்கம்:

ராகவனது அம்பானது இராவணனது உடலில்
எள்ளிருக்கும் அளவு இடத்தை கூட விடாது. முழுதும் துளைத்து
விட்டது!

ஏனெனில். கற்பின் கனலாகிய சீதையை மனமாகிய
சிறையில் வைத்ததால், அது உள்ளிருக்கும் என்று கருதி உடல்
புகுந்து தடவியதாம். இந்த “உவமையே” நம் உள்ளத்தை
மெய்சிலிரிக்க செய்கின்றது.

கம்பன் காவியம் காட்டும் வழி

மேலும் மண்டோதரி கூறுகின்றாள். தேவர்க்கும், திசைகரிக்கும், சிவனார்க்கும், அயனாருக்கும் செங்கண் மாலுக்கும் இவர்களுக்கு இறுதி என்று வருமோ? என்றிருந்தேன்.

நீ பெற்ற தவமாகிய கடலுக்கும் வரமாகிய காவலுக்கும் எமனாக வந்தவன் ஒரு மானிடனோ? இவ்வாறு நினைத்துப் பார்த்ததே இல்லையே என்கின்றாள்.

இவ்வாறு புலம்பிய மண்டோதரி எழுந்து தன் இராவணன் மார்பினை தன் கைகளால் தழுவி பெருமூச்சு விட்டாள். உயிர் நீங்கினாள். இதை,

“என்றழைத்தனன் ஏங்கி எழுந்து அவன்
பொன் தழைத்த பொருவரும் மார்பினை
தன் தலைக்கே கலர் ரலுவி தனி தழைக்கைளாற் றழுவித் தனி
நின்றழைத் துயிர்த்தாள் உயிர், நீங்கினாள்”

- என்று கூறுகின்றார் கம்பர்!

கோசலை, தாரை, மண்டோதரி ஆகிய மூவரின் மண்டோதரியே கணவனுடன் மாய்ந்தாள்! மற்ற இருவரும் மாய்ந்திலர். வாழ்ந்தனர்! ஏன்? கணவனுடன் மாய்வதன்றே தலையாய கற்பு என்பர். உடன்கட்டை ஏறுவது இடையாயது தானே! அவ்வாற்றிருக்க கோசலை, தாரை இவர்கள் வாழ்வது ஏன்? மண்டோதரி யன்றோ இவர்களில் தலையாய கற்பினள் ஆவாள்! என்று கேட்கலாம்!

மண்டோதரியின் கணவன், மைந்தர் முதலியோர் முன்னமே மடித்து விட்டனர். இனி அவள் வாழ வேண்டியது இல்லை! அதனால் உடனே இறந்து விடுகிறாள்! கோசலைக்கு இராமனும், தாரைக்கு அங்கதனும் இருக்கின்றார்கள்! தந்தை

மறைந்த பின் மக்களைக் காத்து நல்வழிப்படுத்த வேண்டியது தாயார் தன் கடமை அன்றோ? எனவே கோசலையும் தாரையும் கணவன் இறந்த பின்பும் வாழ்கின்றனர் என்பதாகும்.

தமிழில் கம்பன் கூறும் வயிர வார்த்தைகள் சொற்கள் யாவும் “பொன்முத்துக்கள்” ஆகும்.! ஆம் அவை அனைத்தும் அறிவாகிய அமுதசுரபி என்று கூறலாம்!

“கள்ளிருக்கும் மலர் கூந்தல்” என்கின்றாள்! இது மிகவும் மகத்துவம் வாய்ந்த மரகத பட்டையால் தீட்டப்பட்ட வரியாகும்!

கம்பனால் உருவாக்கப்பட்ட வார்த்தைகள் பாடல்களில் வருகின்ற முத்தான சொற்கள் அனைத்திற்கும் இன்றைய தமிழ் கவிஞர் பெருமக்களும் சான்றோர்களும் என்றென்றும் கடமைப்பட்டிருக்கின்றனர் என்று கூறினால் மிகையாகது என்பதாகும்!

கம்பன் காவியம் காட்டும் வழி

கணவனை இழந்த பெருமைக்குரிய கோசலின் நிலை:

காவிய நாயகன் இராமனை பெற்ற பெருமைக்குரியவன் கோசலையாவாள்! எனினும் நான்கு மக்களையும் ஒன்றாக எண்ணும் குணமுடையாள்.

இராமன் முடிகுடாது பரதன் முடி சூடுகிறான் என்று கேள்விப்பட்ட பின்னரும்.

“நின்னினும் நல்லன் நிறைகுளத்தவன்” என்று மாற்றான் மகனை. பரதனை புகழ்வதால் இத்தாயின் மாண்பை நன்கு உணரலாம்!

இராமன். இலக்குவனன். சீதை மூவரும் கானகம் போயினர் என்று சுமத்திரன் கூற கேட்ட தயரதன் அப்போதே தன் ஆவி போயினன். அப்போது கோசலை தன் கணவன் உயிர் பிரிந்தது கண்டு புலம்புகின்றாள். அவள் அடைந்த துயரத்தை கம்பர்,

“உயிர்ப்பின் துடிப்பும் இல்லன்
என்றுணர்ந்து உருவம் தீண்ட
ஆயிர்த்தனன் நோக்கி மன்னற்கு
ஆருயிர் இன்மைத்தேறி
மயிற்சூலம் மறுகி வீழ்ந்தாள்
வெயிற் சுடு கோடை தன்னில்
என்பிலா உயிரின் வேலாள்”
-என்று கூறுகின்றார்!

தயரன் இறந்தது கண்டு எலும்பில்லாத உயிர்களை கோடைகால வெயிலில் சுட்டுக் கொள்வது போல துன்பத்தினாள் வேகிறாள் என்று கம்பர் கூறுகின்றார்.

மேகத்தில் தோன்றும் மின்னலைப் போல மன்னவன் மார்பில் மேல் விழுந்து துவள்கின்றாள். களிறறை இழந்து விட்ட பிடி போல புலம்புகின்றாள்.

சம்பரனை வென்று தேவர்க்கெல்லாம் வாழ்வு கொடுத்தாய். அவ்வானவர்கள் இருக்கின்றார்கள். ஆனால் நீ மறைந்தாயே என்று புலம்புகின்றாள்.

“அருந்தே ரானைச் சம்பாரானை பண்டு அமர்வென்றாய், இருந்தார் வானோர் உன் அருளாளே இனிது இந்நாள் விருந்தாகின்றாய் என்றனள் மேழத்து அரசு ஒன்றைப் பிரிந்ததால் அன்பில் தாழ்ப்பிடி என்னை பிரிவுற்றாள்”

- என்று கம்பர் பாடியுள்ளார்.

இவ்வாறு கோசலை அழுது புலம்பும்போது சுமித்திரையும் அழுகின்றாள். மற்ற தேவியர்களும் மயில் கூட்டத்தைப் போல வந்து அழுதனராம்! என்பார்.

“கம்பர்” தன் காவியத்தின் கோசலையின் நிலைப்பற்றியும் உயர்ந்த எண்ணத்தைப் பற்றியும் மேற்கண்டவாறு கூறியுள்ளார்.

கம்பன் காவியம் காட்டும் வழி

"சூரியன் சந்திரன்" தோற்றம்:

இயற்கை பொருள்களை உயிருடையன போலவும் அறிவுடையன போலவும் காட்டுவது பண்டு தொட்டு வரும் மரபு ஆகும்! அது போன்று கம்பரும் தம் காப்பியம் முழுவதும் சூரியனையும் சந்திரனையும் பல இடங்களில் காப்பியத்தில் காப்பிய பாத்திரங்களை போலவே இடம்பெறச் செய்துள்ளார்.

இதுபோன்று, இக்கால திரையிசை பாடல் கவிஞர்களும் சூரிய, சந்திரர்களைப் பற்றி பல எடுத்துக்காட்டுகளை திரைப்படத்தில் புகுத்தி வருகின்றனர் என்று குறிப்பிடத்தக்கதாகும்!

வேள்வி முடித்து மிதிலை நோக்கி செல்லும் இராம,இலக்குவர்,முனிவர் மூவரும் நிலத்தின் வெண்மையில் வருந்தினர். எனவே சூரியன் தன் வெண்மையை குறைத்துக் கொண்டு வந்து இவர்கட்கு குளிர்ச்சி செய்ய வேண்டும் என்று எண்ணி கடலில் குளித்தான் என்பார் கவிஞர்.

அடுத்து சூரியன் உதிப்பதை. காலனை போன்ற கரு நிற இருளை கடிந்து உலகை காக்கும் கதிரவன் திருமாலின் உந்தியில் அயனோடு தோன்றிய தாமரை மலரை போல உரித்தான் என்கிறார்.

இராமனை கண்டு காதல் கொண்ட சீதை, அவன் சென்ற பின்பு காமத்தால் சிந்தை நொந்தாள். அப்போது அவளுக்கு ஏற்பட்ட காமத்தீயானது தன்னையும் சுடும் என்று கருதி கதிரவன் கடலில் கீழே மூழ்கினான் என்று கூறக் காண்கின்றோம்!

இதற்குப் பின் இராமபிரானும் காமத்தீயில் வருந்துகின்றான். அதற்குப் பிறகு காலை கதிரவன் உதிக்கின்றான்.

“யானையின் உரிவைபைப் போர்வை போர்த்த உதயகிரியெனும் கடவுள் நுதல் கிழித்து விழியே போல் உதயஞ் செய்தான்”. என்பார் கம்பர்

இராமன் வில்லை ஒடித்து சீதையை மணக்கப்போகும் நாள் காலையில் அவனது திருக்கோலத்தை காண விழைத்தவனை போல ஒரு தேரில் ஏறி வந்து தோன்றினான் கதிரவன். அதை கம்பர்,

“அஞ்சன ஒளிபானும் மலர்மிசை உறைவானும்
எஞ்சலின் மண நாளை புணர்வரேனலொடும்
நெஞ்சமர் இருள் சீறத் தினகரன் ஒரு தேர் மேல்
மஞ்சனை அணிகோலத்தில் காணிய என வந்தான்”.

இராமன் இரவிகுல தோன்றலாதலின் கதிரோன் தன் மைந்தனை காண வந்தான். என்கிறான் கவிஞன். இதுபோன்று கதிரவனையும் சந்திரனையும் பல படலங்களில் பயன்படுத்தக் காணலாம்.

கம்பன் காவியம் காட்டும் வழி

கம்பரது படைப்பில் காணப்படும் உவமைகள்:

கவிஞர்கள் தங்கள் கவிதைகளிலும். காவியங்களிலும் பல உவமைகளை புகுத்தியிருக்கின்றனர். தங்கள் கருத்துக்களை மக்களின் மனதில் எளிதில் புரிந்து கொள்ளவே உவமைகளை கையாளுகின்றனர்.

கம்பர் தம் காப்பியத்தில் நூற்றுக்கணக்கான உவமைகளை கொண்டிருக்கின்றார். மிக சிறந்த ஒப்புமைகள். சிறப்புமைகள் இல்பொருள் உவமைகள் முதலியவற்றை கம்பரின் காவியத்தில் காணலாம். எண்ணற்ற வாழ்க்கை தத்துவங்களை கம்பர்தம் காவியத்தில் விளக்க எண்ணினார். அவைகளை எளிதில் விளக்கச் செய்ய உவமைகளை கருவியாக கொண்டார். அவர் எடுத்தாண்ட பல நூறு உவமைகளில் ஒரு சிலவற்றை மட்டும் இங்கு காணலாம்!

கல்வியினால் ஏற்படும் சிறப்பையும் புகழையும் விளக்கும் கம்பர் கல்லாமையினால் ஏற்படும் தீமையையும் அற்புதமாக காட்டுகின்றார்! கல்போன்ற கரிய நிறத்தினை உடைய தாடகையின் மார்பை ஊடுருவி சென்ற விதத்தை கம்பர் அழகாக விளக்குகிறார். அவர் காட்டும் உவமை கல்லாதவனை பற்றி தெளிவாக விளக்குகிறார். கல்லாத ஒருவனின் மணமும் கல்லை ஒத்தது தான் எனப்படும்!

மற்றும் கல்லாதவனுக்கு தாடகை உவமை கூறப்படுவதால், அவன் அஞ்ஞானத்தால் அறிவற்றவளாக விளங்குகிறான். என்பதும் தெரிகிறது! கல்வி ஞானம் இல்லாதவர்க்கு எந்த நற்போதனையும் பயன் தராது. அது அவன் மனதில் தங்காது நல்லோர்களுடைய சொற்களை மனதில் கொள்வதற்கும் ஓரளவு கல்வியறிவு அவசியம் தேவையாகும்!

சிறிதளவு கல்வி அறிவும் இல்லாதவனுடைய மனதில் ஒன்றுமே தாங்காது. ஆகவே கல்வி அறிவினால் தான்

நற்பண்புகளை மனதில் கொண்டு அவைகளை அடைய முடியும் என்ற தத்துவத்தை கம்பர்.

“நல்லொக்கும் நெஞ்சில் தங்காது அஃதும் சுழன்று கல்லம் புல்லார்க்கு நல்லோர் சொன்ன பொருள் என போயிற்று” என்ற உவமை மூலம் அழகாக சித்தரிக்கின்றார்.

கல்லாதவர் நெஞ்சில் நல்லோர் அறிவுரை தாங்காது கழிவதை போல இராமபிரான் அம்பும் ஊடுருவிச் சென்றுது என்று கூறி இருக்கின்றார். இது போன்று இன்னும் கல்லாமையைப் பற்றி கம்பர் பல இடங்களில் குறிப்பிடுகிறார்.

கம்பர் காவியத்தில் உள்ள இன்றியமையாத கட்டங்களில் வாராவதி கட்டுவது ஒன்றாகும். அனுமன் சீதா பிராட்டியரைக் கண்டு வந்தபின் இராமபிரான் பிராட்டியரை மீட்க முயல்கிறார். கடல் கடந்து இலங்கையை அடைவதற்காக அணைக்கட்டுகிறார். நளன் என்னும் வானர மகாசிற்பியின் உதவியால் அந்த பாலம் கட்டப்படுகிறது. அலைகளை சீருடன் சிறப்புடன் அமைப்பதற்கு ஒரு தகுதியாளன் தேவை.

அணையைச் சீரிய முறையில் அமைத்தால் தான் வானரப்படைகள் கடல் கடந்து அரக்க சேனையை அழிக்க முடியும். வானரவீரர்கள் பெரிய மலைகளை வீசி எறிகின்றனர். அவைகளை தாங்கி பிடித்து நளன் பாலத்தை அமைக்கின்றான். அவன் மலைகளையும், மரங்களையும் தாங்குவதற்கு சடையப்ப வள்ளல் தன்மை தஞ்சம் என்று அடைந்த வரை தாங்கும் தன்மை உவமிக்கப்பட்டுள்ளது. இவ்விடம் கம்பர் தன்னை வளர்த்த சமையல் வள்ளலைப் போற்றி புகழ்கின்றார்.

உவமைகள் பொருத்தமுடையனவாக இருத்தல் வேண்டும்! கம்பர் காட்டும் உவமை மிகவும் பொருத்தமாக அமைந்திருக்கின்றது. கைகேயினுடைய இரக்கமற்ற தன்மையினால் தான் இவ்வுலகில் இராமாயணம் என்னும்

கம்பன் காவியம் காட்டும் வழி

கம்பராமாயணத்திற்கு மூல காவியம் “வால்மீகி இராமாயணம்” என்றாலும் “கம்பராமாயணம்” வால்மீகி இராமாயணத்திற்கு மிகவும் மாறுபட்டது. ஒற்றுமைகளை வெகு சில வேற்றுமைகள் மிகப்பலவாகும்.

“கம்பரும், வால்மீகியும்” இராமகாவியத்தின் ஒற்றுமை-வேற்றுமை ஓர் ஆய்வு:

கம்பருக்கும் முன்னால் வடமொழியில் மூன்று இராமாயணங்கள் இருந்தன. அவற்றுள் முதல் நூல் வால்மீகியின் காவியம் தான். அதை பின்பற்றி தான் தம்முடைய இராமாயணத்தைப் பாடியதாக கம்பர் கூறுகின்றார்.

வடமொழியில் இராமகாதைகளை இயற்றிய மூவர் வால்மீகர், வசிட்டர், போதாயனர் என்று சிலரும். வால்மீகர், பாசகவி, காளிதாசர் என்று சிலரும் பலமாக கூறுவார்.

“நாரதன் கருப்பஞ் சாராய்
நல்லவான் மீகன் பாகாய்ச்
சீரணி போதன் வட்டாய்
செய்தனன் காளிதாசன்
பாரமு தருந்தப் பஞ்ச
தாரையாய்ச் செய்தான் கம்பன்
வார மாயாராம காதை
வளமுறை திருத்தினானே”.

- என்று சிறப்பு பாயிரம் இராமக்காதையை. உலகினர் அமுது போல் அருந்தும்படி நாரதர் கரும்பின் சாராக இயற்றினார். போதநாயனன் வட்டாக இயற்றினார். காளிதாசன் சர்க்கரையாக இயற்றினார். கம்பனோ (அச்சார. அடிசிலா) உணவாக முறையாக செம்மையுற இயற்றினார் என்று கூறப்படுகிறது! இவற்றெல்லாம் இராமகாதை அனைவராலும் இனிய முறையிலே இயற்றப்பட்டதாக கூறுவர்.

வால்மீகி மிக சிறந்த கவிஞர். உலக மகா கவிகளுள் ஒருவராவார். மானிட வர்க்கத்துக்கு வேண்டிய தர்மங்களையும், நீதிகளையும் அவரைவிட அழுத்தமாக வேறு யாரும் சொல்லி விடவில்லை. ஆனால் அந்த தர்மங்களையும், நீதிகளையும் கடந்து காட்டி மனித சமுதாயத்திற்கு நல்ல ஒழுக்கங்களை புகட்ட வேண்டும் என்றே அவர் படைத்துள்ள பாத்திரங்கள் பரிசுத்தமாக விளங்கவில்லை. மற்ற பாத்திரங்களை குணகுறைவு தோன்றி விட்டாலும் ஆண் தன்மைக்கு உதாரணமாக இராமனிடத்திலும், பெண் தன்மைக்கு உதாரணமாக சீதையிடத்திலும் குணக்குறைவு கொஞ்சங்கூடத் தோன்றக் கூடாது என்ற நிலையில் இருக்கிறது.

வால்மீகி, கம்பர் ஆகிய இரண்டு கவிகளும் இராமனை தெய்வத்தின் அவதாரமாகவே தெரிவிக்கின்றார்கள் என்பது போற்றுவதலுக்குரியதாகும்.

கம்பன் காவியம் காட்டும் வழி

தெய்வத்தின் அவதாரம்:

தெய்வம் என்பது நம்முடைய ஐம்புலன்களுக்கும் அப்பாற்பட்டதாக அறிவுக்கு மட்டும் கிட்டுவதாகி இந்த உலகத்தையும் அதில் உள்ள பொருட்களையும் இந்த உலகத்துக்கு அப்பால் ஆகாயத்தில் காணப்படுகின்ற எண்ணிறற்ற நட்சத்திரங்களையும் ஆண்டு வருகிற ஒரு மாபெரும் சக்தி என்று அறிகின்றோம்! ஆம்! அந்த சக்தியை தான் “கடவுள்” என்று சொல்வதாகும்.

கடவுள் என்று சொல்லை விரும்பாதவர்களுக்கும் கூட மனிதனுடைய புலன்களுக்கு அப்பாற்பட்ட அந்த மாபெரும் சக்தியை “இயற்கை” என்ற பெயரில் ஏற்றுக் கொள்கிறார்கள்.

இந்த இயற்கை என்னும் சக்தி உலகத்தில் காணப்படுகின்ற எல்லாப் பொருட்களிலும் இருக்கிறது என்றாலும். உயிருடன் இருக்கின்ற பொருள்களிடத்தில் தான் அந்த இயற்கை சக்தி அதிகமாக விளங்குகின்றது! ஏனென்றால் அந்த இயற்கை சக்தியை செயற்கை சக்தியாக மாற்றிக் கொள்ளும் திறமை மனிதனுக்கு மட்டுமே இருக்கிறது. இந்த செயற்கைசக்தி என்னும் சொந்த அறிவினால் மனிதன் உலகில் உள்ள மற்ற உயிர்களை எல்லாம் அடக்கி ஆளும் உயர்ந்தவன் ஆகின்றான்!

அதற்கு மேலும் பஞ்சபூத தத்துவங்களையும் கண்டறிந்து அவற்றை கொண்ட வலிமையான ஆற்றல்களை அடைகிறான். அதனால் எல்லையற்ற எல்லாம் வல்ல இயற்கை சக்தி என்றும் தெய்வ சக்திக்கு “மனிதனே” சிறந்த பிரதிநிதியாக தோற்றமளிக்கின்றான். அதனால் தான் நேரில் காண முடியாத தெய்வத்தை மனித வடிவில் மனிதநேயத்தில் நாம் காண்கிறோம் என்று ஆழ்ந்து ஆய்ந்த ஆன்றோர் கூறுவர் என்பதாகும்.

நிறைவு:

வால்மீகி, கம்பர் ஆகிய இரண்டு மேதைகளும் இராமனை தெய்வத்தின் அவதாரமாகக் கூறுகின்றனர். இரண்டு காவியங்களிலும் இராமன் தன்னுடைய சொல், செயல், ஆற்றல் ஆகிய சிறந்த பண்புகளிலும் ஒரு மனிதனாகவே காட்சியளிக்கின்றான்! எனவே கம்பர் இறுதியில் “மானிடமே வென்றது” என்று தம் காவியத்தில் சித்தரித்துள்ளார்!

கம்பரின் காப்பியம் - முத்தமிழுக்கு வழிகாட்டி :

தமிழ்ந் காப்பியங்கள் பல இருந்தாலும் நாட்டுகாப்பியங்கள் என்ற வரிசைக்குரியன மூன்றாகும்!. அவை சிலப்பதிகாரம், மணிமேகலை, பெரியபுராணம் என்ற மூன்றும் செந்தமிழ் நிலத்து பிறந்த மாந்தர்களை காப்பிய மாந்தர்களாக உடையனவாகும்.

நிலக்காப்பியங்கள் என்ற தனிச்சிறப்புக்கு உரியவனாகும்! ஆனால் ஒரு மொழிக்கு நிலக்காப்பியங்களே தோன்ற முடியுமா? மொழியின் பரந்த வளர்ச்சிக்கு தழுவலும் வேண்டும். அத்தழுவல்தழுவலாகத் தெரியாது. நிலத்தோடும் நில மக்கள் மரபோடும் ஒட்ட வேண்டும். ஒட்டத்தழுவல்கள் உணர்ச்சியும் விளைவிக்க மக்களிடையே பரவா, “மொழிபெயர்த்து அதற்பட யாத்தல்” என்றார் தொல்காப்பியர். “அதற்பட” என்பது ஆழ்ந்த பொருள் உடையது. மொழிபெயர்ப்பு என்பது தோன்றாபடி வேண்டியவெல்லாம் செய்க என்பது கருத்தாகும்!

கம்பன் காவியம் காட்டும் வழி

தமிழ் மொழியே மூலமாகும்:

கதைபால் தழுவலாயினும். மொழியாலும். நடையாளும். பண்பாலும். உணர்ச்சியாலும், அன்பாலும் தமிழ் மண்ணில் பிறந்த நிலக்காப்பியமாகும்!

மொழிபெயர்ப்பு காப்பியத்தை மொழிபிறப்புக் காப்பியமாகவே உருவாக்கி அருளிய திறம் கம்பரிடத்து போல் பிறரிடம் காண முடியுமா? “முத்தமிழ் துறையின் முறைபோக்கிய உத்தம கவிகட்கு ஒன்று உணர்த்துவான்” என்னும் போது தமிழன்பும் “வண்டு தமிழ்ப்பாட்டிசைக்கும் தாமரையே” என்னும்போது தமிழ் என்ற சொல்லில் மற்றும் “சான்றோர் கவியென கிடந்த கோதவரி” என்றும் இப்போது பழங்கால சங்கப் புலவர் பால் ஈடுபாடும் “காவிரி நாடென்ன கழனி நாடு” என்னும் போது நாட்டான்பும், முல்லை குறுஞ்சியாக்கி. மருதத்தை முல்லையாக்கி. என்னும்போது தமிழ் காட்சியும். சடையன் வெண்ணெய் நல்லூர் வயின் தந்ததே” என்னும்போது தமிழ் பிறப்பும் இவ்வாறே தமிழ் மக்களின் அகவழக்கங்களும். பழக்கங்களும் இராமாயண காப்பியத்தில் மலிந்தா கிடக்கின்றன!

தொல்காப்பியம். சங்க இலக்கியம், திருக்குறள். சீவகசிந்தாமணி, திவ்யபிரபந்தம் முதலான நூல்கள் இராமாயணத்தை சொல்லாலும். பொருளும் இயங்கி உள்ளன. கதைக்கு வடமொழி மூலமாக இருந்தாலும். அதை மேல் எழுந்த கம்பரின் காப்பிய கட்டிடத்திற்கு தமிழே மூலமாகும் என்பார்.

தமிழ் கூறு நல்லுக்கத்து வழங்கும் செய்யுளும் ஆயிரு முதலில் எழுத்தும் சொல்லும் பொருளாலும் நாடிச் செந்தமிழ் இயற்கை சிவனிய நிலத்தொரு முந்தநூல் கண்டு முறைப்பட எண்ணிப் உபலந்தொகுத் தோனே போக்கறு பனுவல்” என்ற தொல்காப்பியத்திற்கு மொழிந்த அடிப்படையே இராமாயணத்திற்கும் என்று அறிஞர் கூறுவர்.

மொழி வளர்ச்சிக்கு கம்பர் பெருமான் பல துறைகளில் வழிகாட்டியவர். கம்பர் தமிழ் மொழியைப் பெரும்பாலும் பொருளாலும், சொல்லாலும் வளர்த்தார். பிற மொழியில் உள்ள பெயர்களை எப்படி தமிழ்படுத்துவது, பிறமொழி ஒலிகளை எப்படி தழுவி கொள்வது, பொருள் கண்டு மொழிபெயர்த்துக் கொள்வது என்பதற்கு எடுத்துக்காட்டு அவரின் மாபெரும் காவியம் இராமாயணம் ஆகும்.

எனவே, முத்தமிழ் துறைக்கு கம்பரின் படைப்பு என்றும் வழிகாட்டியாகவே உள்ளது.

கம்பரின் காப்பியத்தில் கிடைப்பது போல் வேறொரு காப்பியத்தில் விவாகவும் வெளிப்படையாகவும் சிந்தனையின் ஆற்றலை வளர்ப்பதாகவும் இல்லை எனலாம்.

“கவிச்சக்கரவர்த்தி” கம்பன் காப்பியத்தில் வரும் ஒவ்வொரு படலமும் ஒவ்வொரு நாடகமாவே சித்தரிக்கப்பட்டுள்ளது. என்பது அவரின் ஆழ்ந்த மதிநுட்பத்தையும் கலைஞானத்தையும் புலமையும் வெளிப்படுத்தப்படுகிறது!

கம்பன் காவியம் காட்டும் வழி

மகனார் செல்வாக்கு: (அன்றைய நிலை)

ஒரு காப்பியம் நீளமாக இயங்க வேண்டும் என்றால் அது தலைமை பாத்திரத்தில் குணத்தாலும் இயங்கும். இருவகை நிலையுமின்றி காப்பியத்துக்கு நீளம் வராது.

தான் பெறாத இராமனை பெற்றதாக கொண்டு பேரன்பு காட்டிய கைகேயி மனம் திரிந்த காரணத்தாலும், நெடுநாளும் பெருவரமும் பெற்ற இராவணன் என்பவன் இராமனின் மனைவியை நயந்த காரணத்தாலும் காப்பியம் நெட்டோட்டம் பெறுவதாயிற்று.

இராமாயண நிகழ்ச்சிகளில் இராமன் எவ்வாறு நடந்தான்? அவன் நடந்த முறை கம்பரின் மனத்து எப்படிப்பட்டது? இராமனிடம் குற்றம் கண்டபோதும் கம்பர் அதை சுட்டக்கூடாது என்று சும்மா இருந்தனரா? எல்லா பாத்திரத்திலும் இராமபத்திரத்தை மட்டும் காப்பிய நேர்மை என்று காட்டுகிறார் என்பதை இங்கு ஆராய்வோம்.

தசரதன் விழுந்து மன்றாடியும் கைகேயி தான் கேட்ட வரத்தை மீட்டுக் கொள்ளவில்லை! உய்யேன் நங்காய் உன் அபயம் என உயிரென்று அடைக்கலமாக கணவன் பணிந்தபோதும் இது அதிகாரமா? என்று மனைவி வினா. வினாவிளையன்றி விட்டுக் கொடுக்கவில்லை. சிற்றன்னையின் சூழ்விளையால் எதிர்பார்த்த இரக்கம் இன்மையால். இராமன் வனம் புக வேண்டியதாயிற்று. தசரதன் மனைவி கைகேயி அவன் சொல்ல கேட்கவில்லை ராமன் மனதை சீதை அவன் சொல்லைக் கேட்கவில்லை.

தாய் தந்தை ஆணைப்படி வனஞ்சென்று வருவேன். அதுவரை நீ வருந்தாதே எனவும், சுடும்மேடும் உடைய காடு நின் திருவடி போதுக்கு நல்லதல்ல எனவும் பக்துவமாக கூறிய இராமனுக்கு “நீ பிரிவினும் சுடுமோ பெருங்காடு” என்றாள் சீதை. அவனை மேலும் பேச விடாது மரவரிதரித்து வந்து கையை பிடித்துக் கொண்டாள்!

க.சுப்பையா

வரவேண்டும் என்று பிடிவாதம் செய்கின்றனையே. நீ கூட வந்தால் “எல்லையற்ற இடர் தருவாய்” என்று வெளிப்படையாக மொழிந்தான் இராமன்.

“கொற்றவள்ளது கூறலும் கோகிலம்
செற்ற தன்ன குதலையன் சீறுவாள்
உற்று நின்ற தாயரமி தொன்றுமே
எற்றுறந்த பின் இன்பங்கொலாம்” என்றாள்

நான் உடன் வருவது ஒன்றே உங்கட்குத் துன்பம். என்னை விட்டு சென்று விட்டால் உங்கட்கு எல்லாம் இன்பம் என்று ஊடலும் ஐயமும் பட சீதை கோணி மொழியாவே, “பிறிதோர் மாற்றம் பெருந்தகை பேசலன்” என்று கம்பர் நாகரிகமாக கவிதையை முடிக்கின்றார்.

தண்ணீரில்லாத தலைவன் வேண்டுகோள் பலிக்காத இடம் இதுவாகும். தசரதன் சொல்லும், இராமன் சொல்லும் தத்தம் மனைவியரிடத்துச் செல்லும்படி ஆகமையால் இராமக்காப்பியம் விரிகின்றது.

கைகேயின் இரக்கமின்மை காப்பிய தலைவனான இராமனை முடித்துறந்து நாடு துறந்து மனைவியோடு காடேகச் செய்தது அவள் இரக்கமின்மைக்கு காப்பிய வேகம் அவ்வளவேயாகும்! அதற்கு மேலும் காப்பியம் வளர வேண்டும் எனில் பிரிதொரு புது காரணம் வேண்டும்! அக்காரணமே சீதை பொன்மானை பிடித்து தரவேண்டும் என்று வலியுறுத்தியது. இராமாயண காப்பியம் ஒரு வகையால் நோக்கின் பெண் இயக்க காப்பியம் என்றே சொல்லலாம்!

பெண்ணின் சிறுமையால் தாழ்ந்து பெண்ணின் பெருமையாக உயர்ந்த காப்பியம். கூனி, கைகேயி, சீதை, சூர்ப்பனகை என்ற நான்கு பெண்களாலும் தொடர்ந்து நீளும் ஒரு காப்பியம் ஆகும்!

கம்பன் காவியம் காட்டும் வழி

கைகேயியால் தசரணும். சீதையால் இராமனும், சூர்ப்பனகையால் இராவணனும் நிலை தடுமாறியதை புலப்படுத்தும் ஆடவர் தம் அவலக்காப்பியம் என்று இராமாயணத்தைக் கூறலாம்!

“மகளிர் செல்வாக்கு” இராமாயண காலத்திலேயே இருந்தது என்பதை இதன் மூலம் அறிய முடிகிறது! மேலும் இந்நிகழ்வு நாடக கலைக்கு மாபெரும் எடுத்துக்காப்பியமாக திகழ்கிறது.

பழமையும் புதுமையும்- சமுதாய சூழ்நிலை:

சங்க கால தலைவி என்பவள் தான் வீட்டை கடந்து ஊரைக் கடந்து வேறு இடம் சென்று தனக்கு தனியாக எத்தொழிலையும் ஆற்ற வேண்டாதவாள்.

அவளது வாழ்க்கை அமைப்பு அவ்விதம் இருந்தது. வீடு விட்டு வெளியே செல்ல வேண்டிய அவசியத்திற்குள்ளானாலும், தன் வீட்டிற்கு அருகாமையில் இருந்த புன்னை வனத்திற்கோ அல்லது நீர் மருகிற்கோ அல்லது சோலைக்கோ தான் செல்வாள். அதுவும் தமது தோழியுடனே அல்லது தலைவனுடனோ சென்று வருவாள்.

ஆனால், இன்றைய நிலையோ, தனது தலைவனை பிரிந்து தலைவி தொழில் இடம் சென்று பணியாற்ற வேண்டிய நிலை, இப்பிரிவு அவசியத்தை பொறுத்து பல மணி நேரமோ அல்லது பல நாட்களாக அமையும். இப்பிரிப்பும் ஒருவருக்கொருவர் இடையில் ஏற்படும் சந்தேக உணர்வினால் இன்று அல்லறும் குடும்பங்கள் கணக்கிலடங்க. என்று கூறுதல் உண்மைக்கு புறம்பன்று.

ஆகவே, ஒருவனுக்கு ஒருத்தி, ஒருத்திக்கு ஒருவன் என்று காதலன் பால் ஒன்றுபட்டு கருத்தொருமித்து வாழும் இல்லற வாழ்வில் ஒருவரையொருவர் சந்தேகமுறல் வேண்டுமோ?

ஒருவரை ஒருவர் சரியாக புரியாமல் உள்ள உள்ளங்களில் வினையன்றோ இது?

“ஈதலும் தீவினை விட்டால் பொரு எஞ்ஞான்றும் காதலிருவர் கருத்தொருமித்-தாதசவு”

கம்பன் காவியம் காட்டும் வழி

பட்டதே இன்பம்! பாணை நினைந்திம் மூன்றும் விட்டதே பேரின்ப வீடு-என்று அவ்வையார் பாட்டில் எஞ்ஞான்றும் காதலிருவர் கருத்து ஒருமிதித்து ஆதரவுப்பட்டதே இன்பம். அந்த இன்பம் தரும் உறைவிடம் தான் இல்லறமாகும் என்பது புலனாகின்றது. ஒருமித்த கருத்து ஏற்படின் சந்தேகத்திற்கு இடமேது? சந்தேகத்திற்குமிடயிருப்பின் என் செய்வது? இது மிகவும் ஆழ்ந்து சிந்திக்க வேண்டிய கேள்வியாகும்?

அடிப்படையில் தவறு உள்ளது என்பது பொருள். உண்மை உள்ளவாறு உணர்வது என்பது ஒன்று. இல்லாததை இருப்பதாக நினைப்பது மற்றொன்று. இரண்டாவது ஏற்பட்டது சந்தேகம். இச்சந்தேகமே உணர்வு உள்ளத்தில் முளைத்தது விட்டால் முளையிலே கிள்ளி முள் மரமாகி, காய்த்து குலுங்கி வாழ்க்கையை சுடுகாடாகிவிடும் என்பார்.

அதனால் தான் குடும்பம் என்ற பெருங்கோயிலின் அம்மையும், அப்பனுமாகிய உள்ள கணவனும் மனைவியும் எவ்வித பிரச்சனை வந்தாலும் தங்களுக்குள் கலந்து முடிவெடுக்கும் மனப்பான்மை வளர்த்துக் கொள்ளல் வேண்டும். ஒருவரின் மனதிற்கு மற்றவர் மதிப்பளித்தல் வேண்டும். உள்ளத்துணர்தல், உயவுணர்தல் என்பது வள்ளுவம்! மெய்ப்பொருள் அறியும் அறிவு வளர்த்தல் வேண்டும்.

குற்றம் நாடி குணம் நாடல் வேண்டும். அறிவிற்கு முதலிடம் அளித்து ஆராய்தல் வேண்டும். சினம் காக்க வேண்டும். சினம் சேர்ந்தாரைக் கொல்லி அல்லவா? இல்லாததை எண்ணி பெண்ணிற்கு மாசு கற்பிப்பதற்கு அஞ்சுதல் வேண்டும். மனத்துக்கண் மாசின வேண்டும்.

கற்பின் கனலியான சீதையை சமுதாய ஒழுக்கத்திற்கு சந்தேகம் செய்து தீக்குளிக்க செய்த செயல் கருணை உள்ளதாற்பட்டது ஆகாது. அது இராமனது காலத்தில் மட்டுமல்ல இன்றும் இருந்து வருகிறது!

இது ஆடவரைக் கொல்லும் பெரிய நோய் என்று நயம் பட கூறுகின்றார் டாக்டர்.எஸ்.இராமகிருஷ்ணன் அவர்கள்.

கம்பன் காவியம் காட்டும் வழி

அய்யம் அறம் பற்றிய கம்பன் காட்டும் நெறி:

தொன்று தொட்டு ஆடவனின் சந்தேக பிசாசு பெண் குலத்திற்கு நோர்ந்துள்ள இடங்களை இவ்வாறு புலப்படுத்துகின்றான் என்பது இதுவாகும்!

ஆடவனிடம் பலவகைக் கேடுகள் உண்டு! ஒன்று அவனது மன நோய்மையால் வருவது. மற்றொன்று அவனது சந்தேக புத்தியால் வருவது. மாதரிடம் மென்மையோடு மனதின்மையுடன் ஆடவனிடம் வன்மையோடு மனநொன்மையும் கூடியிருப்பதை வரலாற்றிலும் இலக்கியத்திலும் காண்கிறோம். எங்கேனும் ஒரு அழகி இருந்தால் அவளை எவ்வாறு ஆகிலும் தேடி சிறைப்பிடித்து அடைய வேண்டும் என்பதில் வெறியே இராவணனது “பண்பாடாக” உள்ளது.

மனநோய்மை என்பதை அறியாதவன் இராமன்! இந்த பிறவியால் இருமாதரை சிந்தையிலும் தொடேன் என்று சீதையிடம் சொல் வரம் தந்த செம்மல் ஆவான். அதனை சிறிதும் பிழையாக செயலில் செய்து காட்டிய செவ்வியான்.

எல்லாரும் எல்லா பெருஞ் செல்வமும் பெற்று ஆணும், பெண்ணும் சரிநிகர் சமமான வாழும் எதிர்காலத்தை சமுதாயத்தின் முன்னோடி! இணைபிரியாத சக்கராவாக பறவைகளை போல் சதியும்,யுதியும் சேர்ந்து வாழும் வருங்கால சமுதாய வழிகாட்டி! அந்த லட்சிய புருஷனை சீதைக்கு இந்த துன்பத்தைஇழத்தான் என்று கூறி மனைவியை சந்தேகிக்கும் தன்மை ஆடவனிடம் வேறொடிருப்பதை காட்டுகிறான் கம்பன்.

அக்னி பிரவேசத்தின் காட்சியை கண்டு நாம் கண்ணழியை கலுள்கிறோம். மாசு நீங்க பெற்று தூயராகிறோம்! பெண்மை வாழ்க என்று போற்றும் புனிதராகிறோம்.

ஆண் மகனுக்கு பெண்பால் உள்ள சந்தேகம் இராமன் காலம் தொட்டே வந்துள்ளது எனலாம். இது ஆண் மகனிடம் மன நோய்மையால் உண்டாவது ஆகும்!

இந்நோய்மை நீக்கப் பெற்று திண்மை பெற்று பெண்மையே போற்றி தீரத்தோடு வாழ வேண்டும் என்பது இராம வரலாறு காட்டும் நெறிகளுள் மிகவும் முக்கிய நிகழ்வாகும். என்பதில் எவ்வித அய்யமுமில்லை எனலாம்!

கம்பன் காவியம் காட்டும் வழி

நிறையுரை:

கம்பனின் காவியம் - "கம்பராமாயணம்"

காவியக்கட்டு கோப்பிலே சிறந்து விளங்குகிறது. பாத்திரப்படைப்பிலும், நாடக அமைப்பினைபும் உரையாடல் திறனிலும் தனக்கு உரிய தனித்தன்மை பெற்ற இந்நால் சிறந்து விளங்குவதால் "கம்பன்நாடகம்" என்றும் பெயரும் பெற்றுள்ளது என்பர்.

கம்பராமாயணத்தின் கதை பட்டித் தொட்டிகளில் எளிய பாமரமக்களும் அறிந்த கதையாகும்!

கம்பராமாயணம் பிரசங்கிகள் என்றே தமிழ்நாட்டில் பலர் இராமகாதையை பரப்பினர்.

"இராமஅவதாரம்" என்ற கம்பர் தம்நூலிற்குப் பெயர் வைத்தார் என்பர். பிற்காலத்தில் காப்பியத்தை செய்த கம்பருக்குப் பொதுமக்கள் பெருமையினை ஏற்றி, அவர் பெயரோடு சேர்த்து கம்பராமன் என்று வழங்கப்பட்டது பெயரை சார்த்தி "கம்பராமாயணம்" என்று வழங்கப்பட்டது.

அப்பெயரே இன்றும் நின்று நிலவும் பெருமை பெறுவதாயிற்று. இத்தகைய மானொரும் காவியத்தில் அமைத்துள்ள பாடல்கள் ஆறு காண்டங்களையும். 113 மூலங்களையும் பகுக்கப்பட்டுள்ளன.

இத்தகைய பெருமைக்குரிய கம்பனை பாட்டுக்கொரு புலவன் பாடினான். “கம்பன் என்றொரு மானிடன் வாழ்ந்ததும்” என்று கூறியதோடு மட்டுமல்லாமல், “யாமறிந்த புலவரிலே கம்பனைப்போல் வள்ளுவர் போல் இளங்கோனார்ப் போல் பூமிதனிலை யாங்கணுமே பிறந்ததில்லை உண்மைவெறும் புகழ்ச்சியில்லை” என்றுப் புகழ்ந்து பாடியுள்ளார்.

கம்பன் காவியம் காட்டும் வழி

மூன்றாம் பகுதியின் தலைப்பு

1. இராம காவியதின் மகத்துவம்
2. இராமாயணம் காட்டும் இலட்சிய வாழ்க்கை
3. இராமாயணத் தத்துவம் இராம நாமம் (விளக்கம்)
4. இராமாயணம் பற்றி அண்ணல் காந்தியடிகள்
5. இராமாயணம் நிரைவுரை
6. இராமகாவியத்தின் தனிச்சிறப்பு – சுவைமிகு சுந்தரகண்டம்

இராம காவியத்தின் மகத்துவம்:

இராமாயணம் என்ற சொல்லுக்கு ராமனின் வழி என்று பொருளாகும். உலக இலக்கியங்களில், காவிய அமைப்பிலும் மக்களுடைய வாழ்க்கையைத் திருத்துகின்ற முறையிலும் இராமாயணத்தைக் காட்டிலும் சிறந்த நால் இருக்க முடியாது.

இராமாயணம் ராமனின் கதை. ராமன் கடவுளின் அவதாரம். வையத்தாள் வாழ்வாங்கு வாழ்ந்தவன் அவனைப் போற்றினால் எல்லோருக்கும் ஆனந்தத்தை அவன் அருள்வான். ராமன் என்று சொல்லுக்கே ஆனந்தத்தை அளிப்பவன் என்று தான் பொருள்.

தசரதனுக்கும், விசுவாமித்திரனுக்கும், ரிஷிகளுக்கும், அகல்யைக்கும், சீதைக்கும், ஜனகருக்கும், ஜடாயு போன்ற பிராணிகளுக்கும், அனுமனுக்கும், விபீஷணனுக்கும், நாரதர்க்கும், வால்மீகிக்கும், அகத்தியருக்கும், பரத்வாஜருக்கும், சபரிக்கும், வசிஷ்டருக்கும், கம்பருக்கும், ஆதிசங்கருக்கும், ஆழ்வார்களுக்கும், ராமானுஜருக்கும், வேதாந்த தேசிகர்களுக்கும், மருத்துவருக்கும், தியாகராஜருக்கும், காளிதாசருக்கும், இன்பத்தைத் தந்தவன் ராமன்.

ராமாயணம் காட்டும் இலட்சிய வாழ்க்கை:

இலட்சிய வாழ்க்கையை, இராமாயணம் பல கோணங்களில் படம்பிடித்துக் காட்டுகின்றது!

இந்த வாழ்க்கையை மனித குலத்தில் இருந்து விலகி அல்ல மனிதர்களுடன் உறைந்தே வாழ்ந்திருக்கின்றனர் ராமாயண மாந்தர்கள். மன சமத்துவத்தையும் உள்ளொளியையும் தத்துவத்தின் மூலம் பெற்ற காட்டில் வாழ்கின்ற முனிவர்களுடன் கூட இராமன் வாழ்கிறான். அம்முனிவர்களைக் காட்டிலும்

கம்பன் காவியம் காட்டும் வழி

நெடிது உயர்ந்து அவர்களாலேயே “அறத்தை காக்கும் அவதார மூர்த்தி” என்று போற்றப்படுகிறான். துன்பகரமான, திகைப்பூட்டும் கடினமான சூழ்நிலைகளை சந்திக்கும் இராமன் முதலாய கதை மாந்தர்கள் எப்படி அவற்றை வெல்கின்றனர் என்பது நமக்குக் காணக் கிடைக்கிறது. உள்ளே நிறைந்த புரணத்துவம் செயல் மூலம் வெளிப்படுவதை வால்மீகி விளக்குகின்றார் என்பது தெளிவாகின்றது.

கோசல நாட்டில் வாழும் சேனைகளின் ஆயுதங்களும், திறமையும், நாட்டு நிர்வாகத்தில் பொதுமக்களின் பங்கும், கல்வியின் முக்கியத்துவம், கல்வியின் விசாலப் பரப்பு, மன்னர்கள் தங்களை சார்ந்திருப்பவர்களை காக்கும் விதம், வேள்விகளின் பன்முகப் பயன்கள், காட்டில் வாழ்பவர்கள் செய்யும் தொண்டு, தர்மத்தின் லட்சியம், இல்லற வாழ்க்கையின் புனிதத் தன்மையும், அதனால் சமுதாயத்துக்கு நாம் ஆற்ற முடிந்த தொண்டும் இவை யாவும் ராமாயண கால நாகரிகத்தை விளக்குகின்றன.

இலக்கியத்தையும், மனிதர் மனத்தையும், கலைகளையும், மனித வாழ்க்கையையும் தொட்டு அவற்றில் பெரும் ஆறுதல்களை இராமாயணம் உண்டாக்கியிருக்கிறது. தென்கிழக்கு ஆசியா முழுவதையும் வால்மீகி தந்த இந்த அருட்கொடை உலுக்கி இருக்கிறது. இலக்கியத்தைத் தோற்றுவிக்கும் தனித்தன்மை கொண்ட உலகமொழி எதுவும் ராமாயணத்தைப் போல மக்கள் சிந்தனையிலும் வாழ்விலும் ஒரு தாக்கத்தை ஏற்படுத்தும் ஒரு கதைக் கருவை தோற்றுவிக்கவில்லை என்று அறிஞர்கள் கூறுகிறார்கள்.

ராமன் உலகிலுள்ள உயிர்களையும் அறத்தையும் உயிர்களின் சுயதர்மத்தையும் தன்னுடைய மக்களையும் இரட்சிப்பவன் என்றே ராமனை நேரில் கண்ட வால்மீகி கூறியிருக்கிறார். பல்லாயிரக்கணக்கான ஆண்டுகளாக ராமாயணம் புதுப்புது நூல்களாக இயற்றப்படும் கோடிக்கணக்கான மக்களால் கேட்கப்பட்டும் வருகிறது, மக்களைத் தூய்மைப்படுத்துகின்றது.

க.சுப்பையா

பாரத நாடு பகவத் கீதையையும் ராமாயணத்தையும் தன்னுடைய வாழ்க்கைக்குப் பாடப் புத்தகமாக ஏற்று வந்திருக்கிறது. கீதையை வெண்ணெய் என்றால் ராமாயணத்தைப் பால் என்று சொல்லலாம். கீதையில் கண்ணன் கூறிய கருத்துக்களை ராமன் வாழ்ந்து காட்டினான். எனவே, அவன் கதை ராமாயணம் எனப் போற்றப்படுகிறது.

“ராமாயண தத்துவம்” - “ராம நாமம்”:

ராமாயணம் சத்தியத்தை, அன்பை, தியாகத்தை, கற்பை, தொண்டை, எளியோரை வலியோர் காக்க வேண்டும் என்ற கருத்தைப் போற்றுகிறது.

சீதா தேவியை ஆன்மாவாகவும், ராமனை ஆண்டவனாகவும் வைத்து, மறைந்த ஆன்மாவை பகவானே தேடிப்பிடித்து வருவதாக இராமாயணத்துக்கு அத்யாத்ம உரை உண்டு எனலாம்.

ராமபக்தர்கள் - திருக்கூட்டம்:

ராமனின் கதையை தன் ஆன்மீக வாழ்வின் ஏணியாக்கி உயர்ந்த பக்தர் கூட்டம் மிகப்பெரியது. ராமாயண காலத்தில் வாழ்ந்து ராமனை நேரில் கண்டு மெய்சிலிர்த்த அடியவர்கள் தவிர பிற்காலத்திலும் ராமனின் கதை சுகப்பிரம்மம் ஆதிசங்கரர், பகவன்னாம போதேந்திரர் ஆழ்வார்கள், யமுனா சாரியார், ஸ்ரீ ராமானுஜர், வேதாந்த தேசிகர், மத்வர், சைதன்ய மகா பிரபு, அப்பர், சுந்தரர், ராமானந்தர், கபீர், ஏகநாதர், ரைதாசர், மீரா, குருநானக், துளசிதாசர், கம்பன், எழுதச்சன், அருணாச்சலக்கவி, திலாகராஜர், அருணகிரிநாதர், ராமலிங்க சுவாமிகள், ஸ மாந்த ராமதாசர், பக்தராமதாசர், ஹிராமதாசர், அய்யாவான், பாந்தரதாசர், சேத்திரஜ்ஞர், முத்து சுவாமி தீட்சதர், அன்னமாச்சாரியார், சதாசிவ பரமமேந்திரர், பாபநாசம் சிவன், சுவாதித்திருநாள் இப்படி எத்தனையோ பக்தர்களின் வாழ்வின் மையமாக ராமாயணம் விளங்கி வந்திருக்கிறது.

கம்பன் காவியம் காட்டும் வழி

ராம நாமம்:

சிவ நாமமும் நாராயண நாமமும் சேர்ந்து ராம நாமமாயின என்பது பெரியோர்கள் கருத்தாகும்.

சிவன் பார்வதிக்கு ராம நாமமாகிய தாரக மந்திரத்தை உபதேசிக்கிறார். ஆதிசங்கரரும் கம்பனும் அருணாச்சல கவியும் தியாகராஜனும் ராமநாதத்தின் பெருமைக் கூறாத இடமேயில்லை எனலாம். ராமநாமத்தை ஜெபிப்பவர் தொகை வால்மீகியிலிருந்து மகாத்மா காந்தி வரை எத்தனை பெரியது, கம்பனோ,

“மும்மை சால் உலகுக்கு மூல மந்திரத்தை முற்றும் தம்மையே தமார்க்கு நல்கும் பெரும் பதத்தை தானே இம்மை எழுமை நோய்க்கும் மருந்தினை இராமன் என்னும் செம்மை சேர் நாமும் தன்னை கண்களிலும் தெரிய கண்டான்!” என்று பாடுகிறார்.

இப்பதத்தை உலகில் ஒளியாய் பரவச் செய்ய வேண்டும் என்றே சமர்த்த ராமதாசர் நம்மவர் ஒருவரை ஒருவர் வணங்கும்போது “ராம் ராம்” என்று சொல்லிக் கொள்ள வேண்டும் என்றார்.

இன்றும் வட இந்தியாவில் வணக்கம் என்றோ, நமஸ்காரம் என்றோ கூறாமல் ராம் ராம் என்றே மக்கள் பலர் கூறுகின்றனர். ராம நாமம் துன்பம் தீர்க்கும். பொருள் தரும், ஞானம் தரும், மோட்சமும் நல்கும் பெருமை உடையது என்பர் அறிஞர் பெருமக்கள்.

ராமாயணம் என்பது நம் பாரத நாட்டு மண்ணின் கதையாகும். இதை ஆழ்ந்து படிப்பவர் மனதில் ராமன் கூறிய நெறிகள் வேர் விட, என்றும் இறையருள் கிட்டுமாக!

இராமாயணம் பற்றி அண்ணல் காந்தியடிகள்:

காந்திஜி தன்னுடைய சொற்பொழிவில் இவ்வாறு குறிப்பிடுகிறார்:

வரலாறு கண்ட ஸ்ரீ ராமச்சந்திரனை ஒவ்வொரு பாரதீயனும் போற்றி வணங்க வேண்டும். ஒவ்வொருவரும் அவர் இந்துவானாலும் சரி, முஸ்லீமானாலும் சரி, பார்ஸியானாலும் சரி, ஸ்ரீ ராமச்சந்திரனைப் போன்ற ஒருவரைப் பெற்றெடுத்த நாட்டைச் சேர்ந்தவர் நாம் என்பதில் கர்வம் கொள்ள வேண்டும். ஸ்ரீராமர் பாரத நாட்டில் பிறந்த பெரியவர் என்பதற்காக பாரத நாட்டவர் ஒவ்வொருவரும் அவருக்கு அஞ்சலி செலுத்த வேண்டும். இந்தியர்கள் அவரைக் கடவுளாக வழிபடுகின்றார்கள். பாரதம் இன்னொரு ராமனை, சீதையை, லட்சுமணனை, பரதனை பெற்றெடுத்தால் இந்நாடு வெகு விரைவில் வளம் பெற்றுவிடும். ஒரு விஷயத்தை நாம் நினைவில் வைத்துக் கொள்ள வேண்டும் பொதுச் சேவை செய்ய தகுதி பெறுவதற்கு முன்னால் அவர் பண்ணிப்பிரண்டு ஆண்டுகள் நாட்டுக்கு வெளியே வனத்தில் கஷ்டங்களை அனுபவித்தார். சீதை பெரும் துன்பத்திற்கு உள்ளானாள். லட்சுமணன் அந்த ஆண்டுகளில் ஊண் உறக்கமின்றி பிரம்மச்சரியத்தில் கழித்தான். இதுபோன்று வாழ பாரத நாட்டு மக்கள் கற்றுக் கொள்வார்களேயானால் அந்தக் கணத்திலிருந்தே அவர்கள் விடுதலை பெற்று விடுவார்கள். மகிழ்ச்சியைத் தேடிக் கொள்ள பாரதத்துக்கு வேறு வழியே கிடையாது என்று குறிப்பிடுகிறார் காந்தியடிகள். (மகாத்மா காந்தியின் சொல் திரட்டுப் பகுதியில் உள்ளது)

கம்பன் காவியம் காட்டும் வழி

ராமாயத்தின் நிறையுரை:

ராமாயணம் இந்த மண்ணின் கதை. இந்த மண்ணில் பிறந்த ஒவ்வொரு பெண்ணும் சீதையை தன் லட்சியமாகக் கொண்டவள் ஆவார்.

அறத்தின் உருவமான ராமபிரான் இந்த நாட்டுக்கு ஒரு லட்சிய கதாநாயகன் ஆவான். ராமநாமமும் ஓம் எனும் பிரணவமும் ஒன்றே என்பது சான்றோர் கருத்தாகும்!

ராமன், லட்சுமணன், பரதன், சத்ருக்கனன், அனுமன், சபரி ஆகிய பாத்திரங்கள் இந்த நாட்டில் மலைகளையும் கடலையும் ஆறுகளையும் போல நம் வாழ்வோடு ஒன்றாகக் கலந்து விட்டார்கள். ராமனிடத்தில் மக்கள் கண்ட குணச் சிறப்புகளினாலேயே இந்தநாட்டில் ஆயிரம் ஆயிரம் ஆண்டுகளாக சமய உணர்வுகளையும் ஆன்மீக உணர்வையும் நல்லொழுக்கத்தையும் அவர்கள் கடைபிடித்து வந்திருக்கிறார்கள்.

மலைகளும் நதிகளும் உள்ளவரை இராமனின் கதை மக்கள் நாவில் வழங்கிக் கொண்டிருக்கும் என்பது பிரம்மதேவன் வால்மீகிக்கு அளித்த மாபெரும் வரமாகும்!

ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ணனின் குலதெய்வமும் வீரத்துறவி விவேகானந்தரின் இஷ்ட தெய்வமும் ராமனே ஆவார். இந்த நாட்டின் லட்சியக் கதாநாயகன் ராமன். அவனின் நாமம் கொண்ட ராமாயணம் புனித நூல். அது நம் அனைவரையும் புனித படுத்துமாக!

பொதுவான கருத்து:

“இவ்வுலகில் குற்றம் புரியாதவர் எவர் உள்” - எனக்கேட்டு ராட்சசிகளையும் மன்னித்த சீதாதேவி நமக்கு அருள் புரிவாராக! சுத்த வீரனாகிய ஆஞ்சநேயனின் தொண்டானது நம் தேசத்திற்கு சேவை செய்ய நமக்கு உற்சாகமுட்டுவதாக!

இராம காவியத்தின் தனிச்சிறப்பு சுவைமிகு சுந்தரகாண்டம்:

ராமாயண நாலில் ஐந்தாவது பகுதி சுந்தரகாண்டம் என்று பெயர் பெற்றுள்ளது மிகவும் பெருமைக்குரியதாகும்.

பிரம்மச்சாரி ஒருவன் தான் இதுவரை தரிசித்திராதா மாதரசி ஒருத்தியைக் காப்பாற்றுவதற்காகக் கடலைக் கடந்து சென்று மன அழகைக் குறிப்பிடும் வண்ணம் இப்பகுதி சுந்தரகாண்டம் எனலாயிற்று.

தன்னம்பிக்கை இழந்திருந்த சீதா தேவி ராமன் தன்னைக் காப்பாற்ற எல்லா முயற்சிகளும் செய்கிறான் என்பதை அனுமன் மூலம் உணர்ந்து உயிர் வாழ விருப்பம் கொண்டதால் இப்பகுதி சிறப்பு மிக்க சுந்தரகாண்டம் எனப்பட்டது.

அறக்கத்தனமும் தெய்வ குற்றமும் நிரம்பிய கீழ் இயல்பு கொண்ட மக்கள் தர்மத்தின் உருவமான ஆஞ்சநேயனால் நன்கு தண்டிக்கப்பட்டு அதர்மம் வாய்ந்த நகரம் நெருப்புக்கு இரையானதால் இது சுந்தரகாண்டம் எனப்பட்டது.

தெய்வ பக்தர்கள் தம் வாழ்க்கையில் துன்பம் வந்த போது ஆஞ்சநேயர் சீதைக்கு உதவியது போல இறைவன் தக்க குருமார்களை அனுப்பி நம் துன்பத்தை துடைப்பான் என்ற நம்பிக்கையோடு ராமாயணத்தின் இப்பகுதியை ஒதுவதால் இது சுந்தரகாண்டம் எனப் போற்றப்பட்டது.

**நம்பினார் கைவிடப்படார் - இது
நான்கு மறைத்தீர்ப்பு!**

கம்பன் காவியம் காட்டும் வழி

சொந்த வாழ்க்கையில் துன்பம் வந்தபோது பாரத நாட்டு மக்கள் இராமாயணத்தின் சுந்தரகாண்டத்தை ஓதுவது வழக்கமாக இருந்து வருகிறது என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

முற்றும்.

வாழ்க கம்பனின்! புகழ் வளர்க கம்பனின் காவியம்!! வணக்கம்.

முடிவுரை

கம்பன் காவியத்தில் காணப்படும் புரட்சிக் கருத்துக்கள்:

அரசியல் அன்றும் இன்றும்:

இன்றைய பொதுவுடமை சமூகத்தை கம்பன் அன்றே கண்டு பாடியமையை எடுத்துக் கூறுகிறது கம்பராமாயணம். இதற்கு, “எல்லோருக்கும் எல்லாம் பெருஞ் செல்வமும் எய்தலாலே, இல்லாருமில்லை, உடையார்களுமில்லை மாதோ” -என்னும் அடிகளை எடுத்துக் கூறுகிறார்!

கம்பர் அயோத்தி மன்னனை அறிமுகப்படுத்தும் இடத்து, “உயிரெல்லாம் உறைவதோர் உடம்பும் ஆயினான்” - என்று கூறுவதை அவரது புரட்சிக் கருத்துகளாக எடுத்து விளக்குகிறார் என்பது மாபெரும் சிறப்பாகும்!

“அன்பின் வழியது உயிர்நிலை” என்னும் வள்ளுவர் கருத்துக்கேற்ப பிறப்பு வழிபேதம் இல்லாத சகோதரத்துவ சமத்தவ சமுதாயத்தைக் கம்பர் படைத்துள்ளமையை விளக்குகிறார். ஆயின் இது முழுமையாகக் கம்பன் கருத்து என்பது பொருந்தாமல் உள்ளது.

மூலக்கதையாகிய வால்மீகத்தில் இருந்து வேறுபட்டு உரைத்தால்தான் கம்பன் கருத்துகளாகக் கொள்ளமுடியும். இன்றேல் கம்பன் அக்கருத்தை ஏற்கிறார் என்பதே பொருந்துவதாகும்.

கம்பன் காவியம் காட்டும் வழி

பொதுவான கருத்து:

திருமூர்த்திகளும் ஒன்றுசேர்ந்து, அயோத்தியில் இராமனாய் அவதாரம் செய்தார்கள் என்பது சுந்தரகாண்டத்தில், கம்பர் கூறும் “இராம அவதாரத் தத்துவம்” என்பதை எடுத்துக் கூறி சான்றுகளுடன் விளக்குவதாக அறிஞர்களின் ஆய்வுக் கட்டுரைகள் மூலம் அறிய முடிகிறது.

இராமாயணத்தில் சிறப்புமிக்க அமைப்பு இராமனோடு துவங்கி அவனோடு முற்றுப்பெற்றது அன்று காவியம் என்றைக்கும் தன்மயமாயுள்ள தத்துவமாகும்! எல்லா மக்களின் உள்ளத்திலும் பண்பாட்டை நாடி எடுத்துக் கொள்ளும் முயற்சியாக அது இடம்பெற்று வருகிறது.

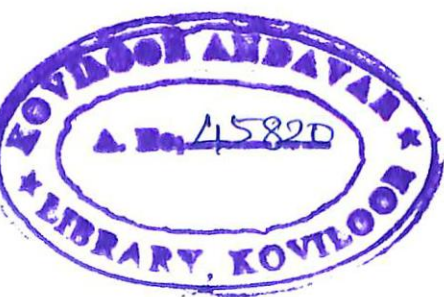
இராம காவியத்தின் மகிமை மிகவும் அற்புதமானது அதில் அமைந்துள்ள பாத்திரங்கள் மனிதனுடைய அக உலக வாழ்வில் அமைந்துள்ள தத்துவங்களுக்கு விளக்கங்களாக படைத்திருக்கின்றார்கள்.

எனவே தான் கம்பராமாயணம் காலத்தால் என்றும் அழியாத மாபெரும் காவியமாகத் திகழ்கின்றது. படிக்கும் அனைவருக்கும் அவர்கள் வாழ்வில் ஓர் அற்புதமான வழிகாட்டியாகவும் திகழ்கின்றது.

வாழ்க கம்பன் புகழ்!

வளர்க கம்பனின் அழியா காவியம்!

வணக்கம்

குகன், கூனி, அனுமன் வீடணன், தசரதன், சடாயு மண்டோதரி
மகாத்மா காந்தி போன்ற பாத்திரப்படைப்புகளை பற்றிக் கூறும் போது
துணைக்கு தொல் காப்பியம் புறநானூறு வள்ளுவன் மற்றும்
மேலைநாட்டுக்கவிஞன் சேக்ஸ்பியர் நாடகங்களாகிய ஒத்தல்லோ
கிங்லியர் மேக்பத் ஹாம்லெட் போன்றவற்றையும் ஒப்பீடு செய்து
கம்பனையும் அவனது புகழையும் காட்டிய முறை அருமை... கற்றோர்
சொன்ன சொல் கல்லார்க்கு பொருளற்றுப் போகிறது என்பதை நல்ல
உவமையாக அஞ்ஞானம் நிறைந்த தாடகை வதம் மூலம் நமக்குக்
கூறும் விதம் அருமை...

- அணிந்துரையிலிருந்து

விஜய் பதிப்பகம்,
9-415, பாரதி அன்பன் இல்லம்,
உச்சிப்புளி
இராமநாதபுரம்

₹ 150